

a - more - judi
18

a - more - judi
18

Nakladnik:
OŠ Grohote
Grohote, Šolta

Za nakladnika:
Ivan Toki

Urednici:
Dragana Ūuri
Mirela Miji
Željka Alajbeg

Likovni urednici:
Ivana Blagai
Bruna Ovcar

Logotip a - more - judi:
Anica Baši

Grafičko oblikovanje i dizajn:
Dragana Ūuri

Likovni rad na omotu:
Josipa Blagai : Duga
1. razred, OŠ Grohote

Naklada:
400 svezaka

Tisak:
Pronto-grafike usluge d.o.o.

CIP - Katalogizacija u publikaciji NSK
ISSN 1845-4852

a - more - judi

Zbornik akavske poezije
u enika osnovnih škola
Splitsko-dalmatinske županije
18. pjesni ki susret

Ne ujam, 23. travnja 2016.
u sastavu 26. Maruli evih dana
povodom
o uvanja stvaralaštva na akavskom narje ju

OŠ Grohote
Grohote, 2016

*Ipak, Muze,
molim vas od sveg srca,
molim Febe, i Tebe, što si neko
mojoj pjesmi sve anoj dao strune
i nadahnuće...*

POEZIJA

Josipa Blagai : Duga, 1. razred OŠ Grohote

MOJA BABA

Moja je baba
prava baba
a voli cviće u pitaru,
šit na makinju
i kuvat po starinsku
spizu pravu.

Moja je baba
baš prava baba
brez tableta i fejsa,
a voli se s menom igrat,
na brce me vodit,
vavik napomoči bit,
od srca se smijat
i puno, puno me volit.

*Ana Milan, 1. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulović
OŠ Bijača, Kaštela Novi*

MOJE MISTO

U mon mistu
sve je lipo
- judi, kamen,
morski val.
A jazik je
vavik topal
i govorin šnjin
okad san mal.

*Nikola Svalina, 1. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulović
OŠ Bijela i, Kaštel Novi*

LIPOST

Lipost je svitu
kad igri ne vidiš kraj,
kad rasparaš ga e,
a matere te ni straj.

Lipost je svitu
noge to at u moru,
odat po stinan,
ganjat balun po dvoru.

Lipost je svitu
kad voliš svoje misto,
jude, cvi e i morski zrak,
a u duši ti uvik svitli
di jeg vesega trak.

*Niko Žarkovi , 1. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulovi
OŠ Bija i, Kaštel Novi*

MOJE MORE

Moje more sja ka sunce.
Na mon moru pluta brod.
U mon moru ribe plivaju,
a mriže padaju.
Ispod mog mora pijesak i
stine vrsto stoje na dnu.
I da zaronin ijadu puta
nikad mi dodijalo ne bi!

*Gabriela ajo, 3. razred
Mentor: Marina Pažanin
OŠ Bija i, Kaštel Novi*

MISTO MOGA DITINJSTVA

a je lipo,
a je lipo,
misto moga ditinjstva.

Puno sunca
trišanj, maslin,
našeg uja, vina.

Kad rivot napravin ir
do babine štrade
uvik u sebi govorin
a je more lipo.

a je lipo
misto moga ditinjstva!

*Ivan Lukas Rušnov, 3. razred
Mentor: Marina Pažanin
OŠ Bija i, Kaštela Novi*

MOJA ŠTRADA

Lipa, ista puna dice,
balun ska e na sve strane,
dica za njin ka da lete.

Cuncuk na tleju stoji,
veselo se ska e, broji.

in do u kiše
sve se izbriše.
Nikoga nima,
samo lokva stoji.

*Doris Mornar, 3. razred
Mentor: Marina Pažanin
OŠ Bija i, Kaštel Novi*

Dominik Bezi : Jesen, 1. razred OŠ Grohote

A TI JE

a ti je?
a te mu i?
Je muore a hu e?
Je vitar a tu e?
Ili bura a vu e
sve iz kantuna,
svuon fuorcon kroz vrota od portuna?
a ti je?
a te mu i?
Je ura a grie?
Je vrime a leti
ili staruost a je tuote?
a ti je?
a te mu i?
Rec mi lipi muoj
i puoj se odmor na škuoj.

*Ela Paviši , 4. razred
Mentor: Marina Solja i
OŠ Bol, Bol*

LIPO IME BURA

Duošli niki gosti u Buol,
gledodu, šijetodu, skitodu,
nabasali na jednega ovika
po ga pitodu:

"Oprostite gospodine, kakvi ovdje
kod vas vjetrovi pušu?"
A vuon njin po doma u,
Otvoři dušu.

Da pušu?
Puše, puše, itekako puše...
Liti maštrol, a zimi?
Jugo, pulentoda,
Ne re e se zaludu,
Zimsko tarmuntona
Bura pari ona.

Po kad ona zapuše
Da znote kako lize.
Imo da te izi
Za sarce te ugrize.

Ma isto non je droga
Jerbo:
Po buri judi udišedu isti zrak
I nimo perikula da e von past tlak.

Za re pravo, kad liti puše
Ne validu je gosti,
Ali a eš, zdrava je,
kad ona puše ne bolidu kosti.

Za buru re edu "bura isto žena iliti cura"
A mi nazdravimo: "Lipo ime bura!"

*Ivo Petri , 4. razred
Mentor: Marina Solja i
OŠ Bol, Bol*

GALIEB

Pod vedrin nebon galieb plovi,
I molu ribu iz muora lovi.

Ujutro gledo sunce kako svi e,
A po donu leti i skri e.

Na brodu, škrapi ili krovu on se smisti,
Ma ne smietodu njemu oni silni turisti.

Grie za brodima i ko da uvik ništo iske i moli.
I tako sve dok ne pode mrok.
Onda pomalo sleti doli.

*Hana Šesni , 4. razred
Mentor: Marina Solja i
OŠ Bol, Bol*

LITO JE DUOŠLO

Liti se svi kupodu,
dokle izbrojiš do tri
u muore sko idu svi.

Nimo ništa oblokih,
ali zato imo škuojkikh.
U naše lipo muore svi se kupodu,
jedan, dva, tri u muoru ve su svi.

U naše lipo plavo muore
svi mista imodu
i grancigule u muoru plivodu.

Naše muore je uvik isto
i zato je uvik bistro
jedan, dva, tri...

*Eva Jakši , 2. razred
Mentor: Branka Šesni
OŠ Bol, Bol*

ZIMA

Lipo lito je pruošlo,
Za smarznut se duošlo.

Nimo ve plivonja,
Ali imo skijanja, jupi!

*Zara Jakšić , 2. razred
Mentor: Branka Šesnić
OŠ Bol, Bol*

MORE

a je to život?
More je život!
a je to jubav?
More je jubav!

Na more se gre kad je lipo vrime,
ako si i loše voje
poj na more i odma bit eš boje.

More je jubav!
More je život!

U podne r ojak
sa bora piva,
a u moru
stotine fureštih pliva.
Iz ciloga svita
Eto ih tu svakoga lita.

Ribar stari brod pali,
Gre na ribe, mrižu vadi.
Bit e veselja,
Ulovi je škarpinu i šampjera!

*Arsen Kojdi , 2. razred
Mentor: Branka Šesni
OŠ Bol, Bol*

MORE

a je život bez vega lipega mora?
a je more bez vega lipega života?
Na moru barke plove,
a iz njih se ribe love.
Gori nebo, doli more
mamac sija sve do zore.
U zoru se sunce ra a,
a na moru mala la a.
Žuto sunce, zelena planina,
a na moru velika plima.
Neki vole sunce više,
ali mi volimo more najviše.
U moru ima raznih bi a,
a o moru ima i pri a.
More je sjajno,
jer je isto i bistro.
More i sunce idu skupa,
to je jedna savršena grupa.
Došao je polako kraj pisme ove,
ri i o tebi padaju kao kapi kiše,
volim te more najviše!

*Tia Živković, 2. razred
Mentor: Branka Šesnić
OŠ Bol, Bol*

Dominik Bezi : Duga, 1. razred OŠ Grohote

MAŠKARE I KRNJE

Izvukle maškare na ulice
Stare veštite i pelice.
Cili ti šempjasti svit
O e Krnji sudit.
Gledan ja Krnju:
Na njemu štrace,
    upave je glave
I greze face.
Nijanci zeru
Ni mi ga ža
Jer nan je svima
Briga da.
Duja i asa na vagune,
Od bubenja nan
Glave pune.
Zaradi tega Krnje,
Za do do zvizda
Triba - kroz trnje.
Užgajmo Krnju
    a milost prosi!
Nek zlo i nesri u
U vatru nosi!

*Ema Jankov, 4. razred
Mentor: Blanka Ljubenkov
OŠ Bol, Split*

MORSKA PRI A

Mala vala
bili žal
zapinija
morski val.

Vru i vitar
prži more
u salbunu
noge gore.

Moren plovi
la a bila
nad njon galeb
širi krila.

Morska pri a
nima kraja
jer se more
s nebon spaja.

*Nika Kuzmani , 4. razred
Mentor: Blanka Ljubenkov
OŠ Bol, Split*

A JE SKRIVIJA KRNJE

Bidni moj Krnje,
nemoj se jidit!
Ovo a s tebon
inimo monade
krive su poklade.
Dica ti nalipe kazne
za berekinade razne:
a nisu radili
posle svoje,
a u imeniku
asi stoje...
Ma u inija si
griha trista.
Moraš zato
u vatru - smista!

*Lucia Vrgo , 4. razred
Mentor: Blanka Ljubenkov
OS Š Bol, Split*

Manuela Begović : Proljeće, 1. razred OŠ Grohote

TUGA U MISTU

Ninder nikoga. Nimo pasa.
Tužni pla galeba
rebatije miston.
A nikor ga ne uje.

Nimo ve brodih,
odovna su portili.
Sa njima i dil mista.
I ne vra ijedu se...

U onoun kali
nimo šušura.
Sal tuga i žalost
iz svake buže izviredu.

Svi su išli a.
Iškedu boje sutra,
i tako ostavili
ono lipo bro ko jutra.

Ninder nikoga. Nimo pasa.
Tužni pla galeba
odzvonjo miston,
a nikor ga ne uje...

*Toni Martini , 8. razred
Mentor: Hrvatka Kuko
OŠ don Lovre Kati a, Solin*

Jagoda Begovi : Duga, 1. razred OŠ Grohote

KRUPA

Iznenada pala krupa
ka da kamenje lupa.
Velika nastala šteta
Šolta bila glavna meta.
Zagrmi opet grom
i uje se novi lom.
U vrtlu zabililo,
sve posa eno umrvilo.

*Toni Grbi , 8. razred
Mentor: Mirjana Stani
OŠ Grohote, Grohote*

MORE

More moje, ti zipko plava,
pu ino divna
galebova i mornara.
Vitron i valima
razigrano.
Ribara mnogi vi na nada.
Uvik budi dobre voje
i vrati nan naše drage
u domove svoje.

*Josip Mladinov, 8. razred
Mentor: Mirjana Stanić
OŠ Grohote, Grohote*

RAK ŽAK

Projurila ko ijica mala
pokraj morskog žala.
U njoj jedan mali rak
zva se Žak.
Svira je zabavnu pismu
za ribu Giricu.
Val je projuria
i raka na as zbungia.
Umisto Girica
zapiva je moja draga Skušica.
Girica se najidila
i raka perajon turnila.

*Tea Pipuni , 5. razred
Mentor: Mirjana Stani
OŠ Grohote, Grohote*

BESIDE

Ona meni,
a ja njoj.
Zašto tako
kad more ovako.
Ona misli
da je uvik u pravu,
a ja znan i onu drugu stranu.
Ona o e da je po njenu,
a ja o u da je po moju.
Svaka traži pravdu svoju.
Svaka svojin puten vu e,
a mene take beside mu e.

*Lea Purti , 8. razred
Mentor: Mirjana Stani
OŠ Grohote, Grohote*

Josipa Blagai : Jesen, 1. razred OŠ Grohote

FIBRA

Kad son fibru apo,
od sri e son kanto.
Lipo doma osto
i ol testovih lišo paso.

Ležin u posteju, asti gušta!
U provinu fibra ne popušta!
Dobra mati cili don me ašeštila,
kadujon i medon ozebло tilo licila.

Jin i spin po vas don,
a za drugo ništa ne penson!

Ali, zvo son prijateja, gradivo se nafilalo...
Kad mi je sve reka, odma mi se zamantalo.
Fibra je resla i dobro me tresla,
nervoz me apo i nison ve kanto.

I dosadno mi je doma bilo,
da poludin, malo mi se tilo!
Ooooo, fibro, ca son te zvo!?
Da mi te se rišit, ne znon ca bi do!!

E, provin se poce kalovat
i u škulu son doša.
Da e bit test iz matematike
reka mi niko ni,
vrogukus nison ništa kapi.

Doša son doma,
obišen kako karonja.
Mati brontulo: "U kamaru, poj ucit!!"
Cilo popodne sidin som i penson...
Eeeee, dok son fibru imo,
nison jedinice apo!

*Dominik Bonkovi , 8. razred
Mentor: Fani Cari - urin
OŠ Hvar, Hvar*

ISUKARSTOVA ZODNJA VE ERA

Pri etiristo godiš ,
za dežgraciju,
na galiji se ovik
od kuge infeto,
marineri ga priko karme
u porat butali
i daje s vitron u provu,
moren burdižali.

Umoren refulima od mora,
ispruži je trudno tilo
na žolo, blizu Fora.

Frotri ga agvantali
pojili, hronili, li ili.
Pomalo je ozdravi,
dobrotu jin ni zaboravi.

Penso je po cili don
kako obligacjun u init,
lipa dila jin plotit.
Na darvene skale se išo,
zodnju ve eru Isukarsta
pinelon po miru,
mazot je sto.

Forski ribori i težoci
žvelto su arivali,
artišti za apostole pozirali.
Dvonaste njih, ovika po ovika,
okolo Isusa za stol
... i nastala je slika.

Jednemu apostolu obroz se ni vidi,
izdajici Judi sramotu je providi.
I beštije dvi iz kantuna su virile,
vazest koju marvicu, bile su omirile.

Kad je svoje dilo fini,
sto je i gledo a je u ini.
Isukarstova ve era mir je pokrila,
frotrima dušu i sarce razveselila.

*Barbara Bratani , 6. razred
Mentor: Fani Cari - urin
OŠ Hvar, Hvar*

BALOTE

Oprešoj!
Regatoj!
Igroj na bulo!
Tuc za dvo!!

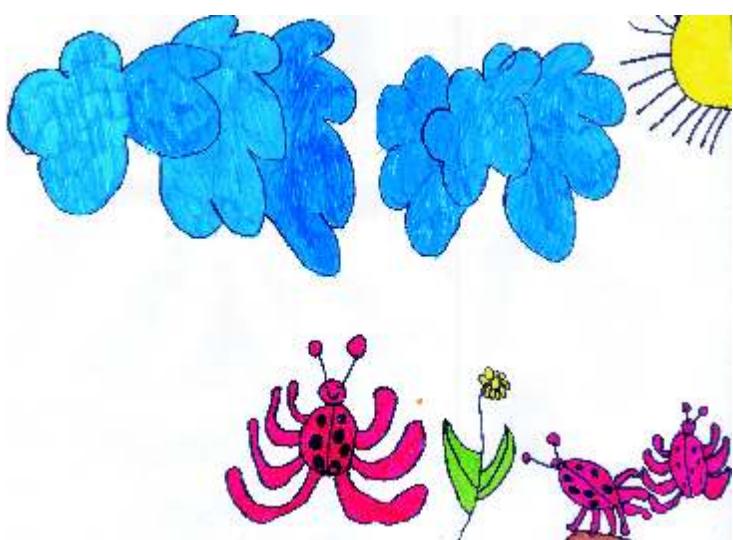
To su von, znote,
od nedije, balote.

Utekla!
Ostala...
Od šponde provoj,
ništa ne badoj!

Imo ga...
Naš je!
Fora!!!
Je ga imo??
ikov je??
Naš je!!

Tri su punta,
ova e ga forat,
njonci punta ne emo molat!!

*Mia Marija urin, 7. razred
Mentor: Fani Cari - urin
OŠ Hvar, Hvar*

Jagoda Begović : Proljeće, 1. razred OŠ Grohote

NA STINI SKORUŠICA

Na stini okuponon suncen
izrašpanon od daržja a je pere
izrakamonon od vitra a je dere
iznika jedna skorušica
a joj je u kjunu sime donila ti ica.

More bit da se na stini somo odmorala
pok se pinku ispurgala,
a skorušica iznikla i
kako uspomena na ti icu ostala.

*Karla Barbi , 8. razred
Mentor: Ivana Beli Mustapi
OŠ Jelsa, Jelsa*

NA MORU SAD I NIKAD

Ujutro rano u ješonskoj vali
svi su brodi u fermu stali,
dimi se u cilon vali
koda su sumporelu takali.

More se cakli, zeleni,
na svo oko ovika ni.

A prin ne tako puno godiš do ovega doba,
u valu su se ve tornovala tri, etiri broda,
a za njiman galebih ciло jato,
a na karmi svake ribe obilato.

Judi umorni ma zadovojni
zafalijedu Bogu a nisu ostali glodni.

A danas ni ega tega ni.
Zato se more jidi, pini, arni,
jerbo se riba danas somo na peškariju kupuje,
a ko zno okli putuje.
A prin se je lovila sardela, gira, skuša, batovina,
a sad se riba lovi na puntu od takujina.

*Ivona Matijaševi , 7. razred
Mentor: Marina Jankovi Radoni
OŠ Jelsa, Jelsa*

ŠKOJ

More tu e o kroj
Brodi i se vojadu u lu ici
arnjenidu se krovi i
To je naš škoj.

Tu e nas more
Vitar nas bere
Naš škoj se bori protiv nevere.

Ku e store
Puti inkunjoni
Da bi mogli mule vodit
I judi hодит.

Judi fermo jedu somo
Nedijon lavutat
Bogu se pomolit
I nastavit kopat.

Naš škoj soma stina
Judi ga pripitomili
Da glodni ne bi bili.

*Adriana Milati , 5. razred
Mentor: Marina Jankovi Radoni
OŠ Jelsa, Jelsa*

Lucija Dumani : Duga, 1. razred OŠ Grohote

BADNJAK U DUGOM RATU

Badnjak je u malom mistu Dalmacije.
U srcu ka nika pisma od iste dobrote.
Svi ka jedna velika obitelj
ekadu dolazak jednog malog diteta.
Ro enog na slamici u pojati.

Po ku an miriše smrika i bor
Ubrani u škrapi o kamena.
Arija vonja na bakalar.
Cure i momci gredu na pono ku
Svi šesni i sritni ka iz bajke.

U srcu škure zimske no i
More e šap at svojin valin
Da je Božje dite
Donilo radost
U naše malo misto!

*Mateo Banović, 7. razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

BADNJI DAN

Badnjak je.
Vrime blagosti i topline.
U srcu pisma blažena.
Svi ka jedan
ekadu dolazak Spasitelja.
Oporo miriše tamjan
iz babine traverše.
Kale vonjadu na bakalar.
Judi se u procesiji
uputili na misu.
Tako je blažena ova veće.
U noći mrzloj od bure,
Rodite se malo dite
U pojati na slami.
Svitje u crkvi pivat
I nikome ne e bit
ni ladno ni teško.
Duše ojačene
postata e vesele
i svaka e bol nestata.
Ruzinave škure
srca našeg
otvoriti se
i ugledati svitlo
koje se spušta s neba.
Pridovin se diteton
pokoravaju i gromovi i oluje.
Tako smo sigurni sad.
Slava Ti i hvala Isuse.

*Mateo Banović, 7. razred
Mentor: Renata Kovač i
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

DAN O RADOSTI

U modroj vali Malog Rata
Boži se sjaji ka da je o zlata!
Cili je dan pri a satkana o skladnih versi.
Mirno živimo ovaj trenutak blagosti.
Obilazimo ku e, pozdravjamo drage jude.

Grlimo se, estitajemo se
i slavimo ovi sveti dan.
Obi aj je to lipi.
Dobrin judiman veseye!
Boži je u naše misto donija mir.
I ribari danas stojidu doma!

Dida i baba gledaju nas
kroz ponistru
i beside:
vrime je ovo milosti puno,
dani su naši od Boga dani.

*Ivan Garac, 7. razred
Mentor: Renata Kova i
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

MOJA BABA ULAZI U CRKVU

Vrime je partence, dite,
govorila je uvik baba,
pa vezala šudar i uzela š ap,
i tako iz dana u dan,
iz dana u dan.

Prid crkvu bi došla prva,
prije popa, prije zvona,
da uvati svoje mesto,
od oltara livo,
i tako iz dana u dan,
iz dana u dan.

A u starin njenin rukan,
ružarij je sav izblidi,
od žujavih starih prsti,
i molitvi pustih,
a je molila iz dana u dan,
iz dana u dan.

Niti snig, niti studen juta,
niti žega, niti ladna jutra,
nisu mogli kontra starih nogu,
kad bi išle svome Bogu,
i tako iz dana u dan,
svaki dan.

Još je vidin zadnjeg jutra,
kaban stari stavja na se,
pojubac od mene ište:
"Partenca je, moje dite".
U crkvu je ušla ka i svaki dan,
i otisla moja baba
iz života u san.

*Josip Pekas, 7. razred
Mentor: Renata Kova i
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

PROCVITAT U KA AGAVA

Nima više lipih ri i,
sakrili ih u se judi,
svak se boji drugom pri i,
svako drugom samo sudi.

U Fejsbuk se stalno gleda,
mobiteli sad su bitni,
niko drugom osmih ne da,
judi nisu više sritni.

Nima "molin", nima "fala",
samo "lajk" i "smajli " svuda,
di se stara ri nan dala,
izdali je ka i Juda.

A ako me ti zamoliš,
ili kažeš samo fala,
virovat u da me voliš
i procvitat u ka agava.

*Josip Pekas, 7. razred
Mentor: Renata Kovač i
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

DIDOVA BESIDA

E, dite drago, slušaj vamo,
Ovo neš pro itat u librima o škole!

Cilu šetemanu radija sam u poje,
Kad san jema godine tvoje!

Finija bi u niku uru
Kad bi za obid ima mliko i puru.

I odma bi nastavija sve po starom
Da se još za sunca vratin doma karom!

I zato sinko u i
Da se ne bi ka dida mu i!

*An elo Tomi , 7. razred
Mentor: Renata Kovač i
OS Jesenice, Dugi Rat*

Josipa Blagaj : Proljeće, 1. razred OŠ Grohote

MAŠKA I KUCIN

Vidi son jelnu mašku
kako se kvoško s kucinom.

Rekla mu je:
"Nemuj se zafrkovat,
Mogla bi te ograncat!"

Un je poslušo ni,
i škondal je ucini.

Temu škondalu ni bilo kraja.
Tukalo je vidiť
ku e se dokopat raja.

Na kraju je kucin izgubi,
i dobro se najidi.

A maška sva sritna -
vej ni bila bisna.

*Ivan Sterniša, 5. razred
Mentor: Ljiljana Petric Mardešić
OŠ Komiža, Komiža*

MOJA KOMIŽA

Riva, Komuna, koluna i mul.
Na stolu kanavaca, pjat i žmul.
Na špaheru kuho manistra i fažul.

U bardo pose koza, mazga i mul.
Salota, rogoc i stina u postul.
U mriži bukva, ušata i carnjul.

I reka bi covik pun je stul,
Al` zimi samo a, dušu grize jugo i sul.
A liti šušur i koji furešt gul.

*Ivana Vidovi , 6. razred
Mentor: Ljiljana Petric Mardešić
OŠ Komiža, Komiža*

BURA

Grize za vrot
i ne moloje.
Lose grone
vazimje berite.

Otvoro, bubo,
introje, pritumboje.

A kal se zasiti,
smiri se po stane.
A onda legne
i zaspi.

Muj otac tad izojde vonka
i opar oje se
za na more.

Sve dok se bura ponovo
ne probudi i ne
napadne.

*Matea Mardešić , 4. razred
Mentor: Perica Slavić
OŠ Komiža, Komiža*

TVICA

Imo puno lipih tvici.
Lugarin lipo kanto
Golubica je bila i cista.

Imo koja je lipjo?
Sokoli imo puno dobar vid,
Faganel lipu šarenu perje.

Je imo koja još lipjo?
Gardelin carvenu glovu imo
Frižulin zlotni kjun.

A imo koja nojlipju?
Parašula cornu glovu imo.
Perje joj je žutu, zelenu, bilu i elestu.

Stalno ih vidim kol ocovih maslini
Di kopaju i iš u corve.
Nojlipjo mi je to tvica.
Kal je vidim, sarce mi zakanto.

*Matea Mardešić , 4. razred
Mentor: Perica Slavić
OŠ Komiža, Komiža*

MORE

More je modru,
more je slonu,
more je šesnu,
more je zlotnu.

Lipu je naše more
svi ga furešti fole,
ali mi ga ne cuvomo
nego ga zapuš omo.

Kal dujde nevera
i zapuše tramuntona
bote gredu gori,
bote gredu doli.

More more svega,
more je naš život
i naša nevoja
more je i biser
našega škoja.

*Mari Svili i , 2. razred
Mentor: Perica Slavi
OŠ Komiža, Komiža*

CVI E

Misec vela išla je spat,
a marac se budi ol sna.
Trova je zelena,
cvi e se rascvalo
i vartle ispri ku zavonjalo.
Mendul e svoju bilu veštu obu ,
a kal malo zapuše i nos e posut.
Njeguv cvit e ostat
da cele mogu meda nabrat.

*Anela Toki, 4. razred
Mentor: Perica Slavić
OŠ Komiža, Komiža*

MORE

More pjusko, more slopi
i jopet se u bonacu vroti.
More vajo poštivat
a ne se sa njin vicijat.

U more se lovi riba
to je non za život potriba.
Jo ribu puno ne jin
jerbo son koscice tribit lin.
Ali volin ribu finu
zubaca i skarpinu.

Da zakjucimo obo moru:
nebo i more ve inun se koru.

*Pablo Andre Zanki, 4. razred
Mentor: Perica Slavi
OŠ Komiža, Komiža*

Martin Vrca: Proljeće, 1. razred OŠ Grohote

MORE

duboko teplo
svitluca bala pini se
lipota je cilega svita
uživancija

*Ana Barbari , 4. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

SNIGA DO KROVA

Kad u moje babe zasniži
svi tr u doma i vi u: "Biži!"

Vridni dida suva drva pali
da se dobro ugrije moj brat mali.

Od rana se jutra na snigu igrali,
u po bota na obid pobigli.

Baba moja lipi fažol spremila,
poslin tega bokun u posteju prilegla.

Poslin cilega dana u krpe pojdemo brat i ja,
tepla nan je, fala didu, meka posteja.

Ladni snig se topi u no i.
Još malo pa e proli e do i.

*Dominik ondi Bijader, 4. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

LITO

Usrid lita vrla
Jubuju škoji i njiove škrape
A povr bilih žali prosuli se vali

Grlji more kadene o stina
I igra se sa svakon sikon
Njegova bila pina

Beside nike u staroj barci se sti u
A njeni duboki friži uvaju
Sve tajne a u sebi skrivaju

Bala opojni vonj o lavande svugdi po ariji
Glasni cvr ki pivaju
A umorne grane o boru u miru snivaju

Arija je puna tepline
Pa iš e maeštral da je zibje
Jer ništa o tega ni lipje

*Nina Maglov, 4. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lu ac, Split*

SPLIT

Jeste li uli za onega cara Dioklecijana
a je palac zgradija davnih dana?
On onda ni zna da e se iz palaca razvit Split
i lipo se rascvitat ka niki raskošni cvit.
Lipa mu riva, lipa plaže,
Tepli salbun krasí najlipje nan Ba e.
Jema Split i jedno velo brdo a Merjan se zove.
S njega moš vidi ribare a puno ribe love.
Zvonik svetoga Duje zastavon nan maše,
Pozdravja crjene krove naše.
Razgranate palme liti lipi lad ine
I odozgar gledaju jude line.
Furešti sve te naše lipote slikaju
I cili grad uzduž i popriko vižitaju.
Sveti Duje štiti nan Split -
neka to zna cili svit!

*Eni Malenica, 4. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

MASLINA MOJEGA NONA

Na malo zemje s puno stina
Zgrbjena stoji stara nonova maslina.

Ponosno godiš ima prkosi šilokalima
I pozdravja me svojin zgr enin kvrgavin rukama.

Svoje vorugave prste tvrdoglavu u crjenu zemju zarije
I ujen zla anin nesebi no nas darije.

Na svojin ple ima nosi teško životno brime
I iz stine škrtu vodu iš e.

U toj maslini sva skromnost i nesebi nost se skrila.
Ta pogrbjena starica sve grije opraća
I ka mila mati sve naše nemarnosti zaboravlja.

Maslino moja mila,
Vele dare ti si nan poklonila
I zato ti velika fala!

*Kristijan Tomi , 4. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lu ac, Split*

Lucija Dumani : Jesen, 1. razred OŠ Grohote

U PROLI E

U proli e
svaka ponistra
šareni pitar jema.
Vanka dica tr u,
judi na šentadi sidu
i akulaju.
Stari je vapor partija put škoja.
Did u kai u sidi,
maška se ominje po zidi u -
sri a je nika
u moje srce ulizla.

*Lola Hrabar, 7. razred
Mentor: Valerija Ze evi
OŠ Majstora Radovana, Trogir*

OTILA BI

S tebon tr at bi otila
kroz cvitna poja zelena
dok kosu vitar mi nosi,
dok suncu žuton smijen se.
Otila bi vidić jude a se volu
I dicu sritnu
sa plavin nebon u o iman.

Zagrlit bi otila cilamenti svit
i samo tvoje
otila bi svitlo bit.

*Lucija Roži , 7. razred
Mentor: Valerija Že evi
OŠ Majstora Radovana, Trogir*

Manuela Begovi : Duga, 1. razred OŠ Grohote

KONOBA

Na kroj some rive,
U konobu,
Bacve su i kamenica.
Lipo vonjo.
Po vinu i uju.
A store kredence,
Paridu ko u storo vrimena.
Na škanciju,
Nastivoni žmuli i bi erini.
A turanj?
Ceko vrime od jemative,
Kraj bacve.
Volin storu konobu!

*Maša Galovi , 4. razred
Mentor: Ecija Ozretić
OŠ Milna, Milna*

STORO KONOBA MOGA NONOTA

U storoj konobi
Moga nonota,
Visi mišina.

Svitli storo svi a,
Bacve su mu
Pune vina.

Konoba mu vonjo
Po rakiji i vinu.
Kamenice su mu prozne,
Bez uja.

Stori šumpreš
Moje none,
Cuvo spomenu e
Šumprešone robe.

Jo san sritna,
Ce san
Sve to naslidila!

*Matea Galovi , 3. razred
Mentor: Ecija Ozreti
OŠ Milna, Milna*

MOJI STORI

U storu san konobu
Uje nosila,
U kamenicu ga ulila.

Cilo konoba vonjo
Po maslini.
ce gušton!

Bosih nog gren
po konobi.
Sitin se mojih storih.

Volili bi ni mene vidit
Kako zavrnutih go ,
Mecin drof.

Vina cu jo jemal
I za prodat!

*Luna Haraši , 3. razred
Mentor: Ecija Ozreti
OŠ Milna, Milna*

NAZDRAVIMO

U storoj konobi,
Stojidu dvo samora.
Za na vrimena
Ka su judi jaholi konje.
U storin karatilima stoji vino,
A u kamenicu
Uje maslinovo.
Turanj ceko svoje vrime.
Da urodi grozje,
Da ucini vino,
Prošek.
Lipi, sloki,
Za guštat!
I za sve mlode ce se rodidu,
Nazdravijat!

*Lovre Marinovi , 4. razred
Mentor: Ecija Ozretić
OŠ Milna, Milna*

STORO KONOBA MOJE NONE

U storoj konobi moje none
imo karatili i bocuni.
U kamenici,
uje se rosi.
Cilo konoba vonjo
po vinu i uju.
U krtolu,
suhe smokve i rogoci.
Lampjun svitli.
Šumpreš je pun prašine i paucine.
Na škanciji stivoni stori žmuli.
Sve vo su trudi i pot moje none.

*Laura Šoštari , 4. razred
Mentor: Ecija Ozretić
OŠ Milna, Milna*

Dominik Bezi : Proljeće, 1. razred OŠ Grohote

KOLE MOJEGA GRODA

Od kad son se ovode doseli
pomalo me sve veće
ovin grod veseli.

Svaka kola imo ništo svoje
i to veseli sarce moje.

U Sridnju kolu pri su sve butige bile.
Tamo su postolori postole inili
i judi su se temu veselili.

Šiberija je uvik hlodna bila
i puno tega krila.

Dica su kolama tarkali
i uvik nika nove igre smišljali.

A sad u novije vrime tega većni,
svak ništo svoje čini.

*Karlo Kalaš, 5. razred
Mentor: Leana Fredotović
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad*

KOLE MOJEGA GRODA

Uske
od debele stine
gobove, krive
to su kole mojega groda.

Nikad pri pune života:
na šantelima smijode,
na ponistrima tiramole,
isprid vrotih vridice
za robu lušijat
škanjeli i za akulat.

Al sve je manje cike,
sve je manje vike.
Ni beštijih, ni tovarih
po njima ve ni...

A stine izlizone
od težo kih škrokih
od kopitih
od di jih bosih nogicih.

Prominilo se vrime
promini se svit
po kolima je sve ve e golubih,
a sve manje judih.

*Josipa Tepi , 5. razred
Mentor: Leana Fredotovi
OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad*

STORA SMOKVA

Sidin na gustirnu.

Ispod mene pjover
iz kojega se nikad
zalivala smokva
a rijeste uz gomilu.

Barš on joj tilo grije.

Bez liš a
i ploda
kumpaniju zimi ini joj
dra a i trova.
Grone joj se
od starosti savile.

Na nju ti i
u primali e
sletili
i gnjizdo u inili.

Stori re edu da
kad joj grona omekne
i iliš e potiro
dohodi lito.

Nekaje stora
i puno tega doživila
ona e non opet
ploda dat
u kojemu emo guštat.

*Domagoj Franetović, 4. razred
Mentor: Magda Tepić
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad*

Lucija Dumani : Proljeće, 1. razred OŠ Grohote

RADOST JE U ARIJI

Tu, kraj balauške i oketa,
stentan rebac kanta
zviceri rade br olete
neka drla balezgaju,
ne znaju fermat.
Mulci lupaju ikarama o somi ,
a vlassi i vija plešu u bavi.
Radost je u ariji.
Stari jidu bokun kruva,
a di ica kraj ri ice
biju u zemju kraj živnja i beštija.
Žene Peru kušine iz armeruna
dok stari cukuni beštimaju na lišo karte.
Mota se pule oko rpe cukuna,
kad im eto meštrovice.
Žuto cvi e, di ica bacaju lumbrele
Radost je u ariji.

*Bruna Dujmovi , 6. razred
Mentor: Ždravko Miliši
OŠ Petra Kruži a, Klis*

BESIDA JEDNOG GRADA

Stojin ode na iston mistu.
Više ne resten,
posta san ono a kažu moderan.
Sad se više ništa ne minja, osim dice
jerbo dica se minjaju ka munje.
Nisu to više ona ista dica a su se igrala vani,
a mater ih tribala dovla it u ku u.

Izmeju nji' je i jena mala.
Si an je se.
Najviše se dišpetavala od svi'.
Došla me oba ,
ali ka' da me ne pripoznaje.
Partilo vrime,
a dicu sad matere tiraju
nek se gredu igrati van iz ku e.
Doziva san je, al' ne uje.
I ona se prominila,
mirna je,
vrime nas promini
a da i ne znamo.

*Dora Ra a, 6. razred
Mentor: Zdravko Milišić
OŠ Petra Kružić a, Klis*

Petar Firizin: Jesen, 1. razred OŠ Grohote

KOZA

Kal je došlo doba, jer svemu dojde kroj,
I valo se s kozon storon oprostit,
Svi smo naricali, neka smo znali
Da e naša koza po drito u roj.

Bidna je koza veleti nevoje pritrpila,
Majko je stin ic u kopito zadobila.
A svaku je primu ala
I na nijednu se ni ušpiritala.
Po redima trudna skokala,
Somo da bi nan pomogla
Koko god je ve e mogla.

utila je s namin i trud i muku
U nevoji našon dola je uvi ruku.
Da dica zdravo restu i ne budu glodna
Za vrimen ol krisa i u jutra hlodna.

Trpila, mu ala, priskokala gomile
Po studeni gazila i iškala brsti
Ma uvi do mejoša, jer u š etu ni hodila
Ko da je znala da bi nas mogla upropostit.

Svako je godiš e izlegla po tri.
Pari da je izra unala
Da vajo namirit i popa i likora
I još na dvo tri mista odnit.
Jer siromah krejoncu moro u init,
a doma e ostane.

I danas mi se esto u misal vra o
Jerbo nas je bidna puno zadužila.

Po mi onda nikako ne gre u glovu
Kal se nikor na nikoga najidi
Pa mu re e da je koza,
Zbog ega bi se ovik tribo uvridit?

*Antea Jer i , 8. razred
Mentor: Maja apin
OS Pu iš a, Pu iš a*

MORE

More je plavo ka nebo.
Uvik je svitlo, nije tamno.
Danju svitli no u spava.
Stalno sanja put do raja.
Puno riba u njemu pliva.
Brodovi po njemu plove.
More voli ribice.
More uvik ribe uva.
Uvik je tiho, nije glasno.

*Antea Ajduković, 1. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

LIP JE MOJ GRAD

Lip je moj grad
dok Marjan ga uva
lip je moj grad
dok u moru se kupa.

Oko njega rasuti su otoci
puni veselja
na kojima iman
dragih prijatelja.

Liti do njih rado plovin,
rado s njima plivam i ronin.
Kad je ladno i vrati se zima
sa rive mašen svima
na otocima.

*Luka Babari , 1. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

MAMA SUNCE

Sunce mama
Ima zrake
I vatu
Za planetu svaku.

Sunce je mama
Koja vatu nudi
Griju se i dica
Da postanu judi.

*Antonina Milano, 1. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

MAKAKO

Za bave baraškade okri e se ka zvrk.
Napravi ir oko sebe.
More bit da mu se koji put i zamanta.

Za fijade,
mic po mic, o e-ne e,
gre oko sebe i ka da re e evala!

Za bave meštraluna, pulentade, levanta,
uzmuha se tako žvelto.
Napravjen od late,
Špija nan kad zapuše vitar.

Ne e se konkulat za garbinade,
gregolevantare, niti lebi ade.

Doklen svi no u drimaju,
Na fumaru stoji makako.
Ma kako? Nekako!

*Maja Radman, 5. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

ŽIVOT UVITE

uvita lušnih krila i perja,
Na stablu u buži indiric jema.

Ginga se na granan i huk e.
Danju spi,
a no u lovi.
a lagje more leti i šulja se po šuman.

Frzelini i grdelini skrivaju se od nje
a u svoje duplje, a u svoja gnjizda.
Svak gre u svoje skrovište da ih ne apa.

Izist e ona pantagane, gvaštapanе, grizice
i još nika beštije.

Nakon napornega lavura, po danu gre spat
u svoju bužu na cablu.

*Maja Radman, 5. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

MOJ SPLIT

U gradu Splitu živin ja,
Ponosno gren priko Marjana.
Pod njin gledan moj lipi grad,
a se zlati vas.
Jadransko more,
A nad njin se zvuci galebova ore.
Duga Riva i brodice male,
Zavedu te ka' od šale!
Kaletan malin volin se šetat
I po ponistran lipo cvi e gledat.
a lipu dušu ima moj grad!
Zato se u njega uselia Dioklecijan.
Po njemu vru e sunce grije
I svako se dite po ulici smije.
I zato ga nikad ostavit ne u ja,
U mome srcu se sakrija!

*Leona Akrap, 3. razred
Mentor: Mirjana Petrović
OŠ Pujanki, Split*

Jagoda Begović : Jesen, 1. razred OŠ Grohote

ARDIN

Došlo je proli e,
s materon u ardin gren.
Sadimo i okopajemo
pusto cvi e.

S ponistre vise
irani u cvatu.
Lipo je,
sve u sto kolori.

Došlo je proli e,
sidin s materon i papon
u svom
procvalon ardinu.

*Bruna Panžić, 5. razred
Mentor: Neda Lelas
OŠ Split 3, Split*

LITO

Sunce lipo baca zrake žute
i osvitlava brdovite pute.

Plavo more na kupanje zove,
ribari na pu ini ribu love.

Na dnu mora riba stoji
i školjke lipe broji.

Galeb bili s neba gak e,
poletuša iz mora ska e.

Na mulu obitelj rakova,
a u mulju deset krakova.

Nema munje, nema kiše
dok ja ovu pismu pišen.

Stoji brod na pu ini mora tog,
nema do lipog lita mog.

Pokraj morske zvizde stoji ježi ,
a ovu pismu je napisa Roko Reži .

*Roko Reži , 5. razred
Mentor: Neda Lelas
OŠ Split 3, Split*

A JE OVO JUGO DOSADNO

a se ovo vanka zбilo,
jugo je skroz poludilo.
Zapuvalo je iz sve snage,
napunilo nas sve je vlage.
Diže more ka od šale,
razbit e ga o stine male.
Daž nas mori ve peti dan,
sve mi pari ka niki san.
Ka e lito više do ,
da u ribe mogu po .
I guštat u bonaci ka uje,
dok me sunce ka mater miluje.

*Jakica Šestanovi , 5. razred
Mentor: Neda Lelas
OŠ Split 3, Split*

MORE MI SPASI LITO

a e ti šoldi,
a e ti takuin pun
kad od furešti
ni mrdnut ne moreš.
Dok irajem kalama grada,
pari mi se da sam u Londri
oli Tokiju.
Gren a prije na more
da se bokun oladin i odmorin.
Ali od furešti ni šugaman nemam di metnit.
Jidna se bacin u more.
Sva sri a da pola furešti plivat ne zna
pa se br kadu u pliaku sa svojin rekvizitin.
Gren a dubje.
Tamo moreš plivat, ronit i guštat u moru.
Fala ti more u tebi mi je spas!
Ko bi bez tebe izdura ovo lito!

*Marijeta Dominovi , 5. razred
Mentor: Neda Lelas
OŠ Split 3, Split*

Martin Vrca: Duga, 1. razred OŠ Grohote

BI IKLETA

Kupi san molu bi ikletu
da se voziš niz kaletu
ma ne da mi greš u štetu
kupi san je samo za te
i to od prve plate.

Bi ikleta sad je hir
sve bi cure jedon ir.
Nimo šminke nimo luši
bi ikleta momke ruši.

Od Vrdole do u Porat
moraš Ive curu molat
bižu dani, bižu lita
fali meni moja bi ikleta.

*David Gospodneti , 8. razred
Mentor: Stipan Šandrk
OŠ Vladimira Nazora, Postira*

MOJE DRUGO O

Ri o dokli je govorиш breco,
pivo, žuži, jeco,
hu e, zuji, šuško, vonjo,
kurjožo, jeložo i odzvonjo.

Ri o ut eš digod dojdeš,
zno je ve svaki kantun,
svaka ku a i portun.

Odobna ve postoji,
ma nikad se ni zaboravila
i puno je puti iz just
storih Bra ana iscurila.

A kad iden u svit
nikad ne u zaboravit
moj Broški jezik,
moju drugu ri o.

*Ana Salamunovi , 7. razred
Mentor: Stipan Šandrk
OŠ Vladimira Nazora, Postira*

MASLINA

Maslina je cablo, za koje svaki Bro onin zno.

Ako je posadiš, ona ti se ne do.

Maslina jemo dobrega ploda,
ništa joj ne triba, samo zemlja i voda.

Je da imo posla oko nje,
ali kad je kreneš brat, ne moreš stat.
Od masline se pravi najboje uje na svitu,
koko je dobra i lipa maslina,
more se rugat nalipjem cvitu.

Maslina je Bro oninu vridna,
ko gospodar ku inu.
Maslina u poje stoji,
i gleda onu prelipu Bro ku pu inu.

*Benedikt Štambuk, 5. razred
Mentor: Stipan Šandrk
OŠ Vladimira Nazora, Postira*

Dje ji Pri igin

MOJ SUSID

Moje selo je, kako da van re en, pomalo luckasto. Moji susidi su jako pošteni i darežljivi, ali nisu baš na mistu. Me u njima san izabra mog najblžeg susida da van o njemu ispri an.

Moj neobi ni komšija je mesar. Neobi an je po tome šta me zove debeli, a ja ne mogu bit mršaviji nego šta jesan. Radi u Tommya u Brnazama ko glavni mesar i svima u selu pomaže klat stoku. Ima šale od kojih se ni budala ne bi nasmijala.

Dosta je visok, ima elavu glavu, bucmast je. Ve inon nosi plavu kratku majicu, rebatinke i patike. Bavi se lovom, svake nedilje je u šumi i lovi veprove. Ima tri pasa, normalno, lova ka kojima posve uje ve inu vrimena kad nije na poslu.

Njegove poznate dogodovštine su kad je pokušao platiti da u e u autobus koji vozi besplatno i kad je htio iza i sa freze koja se nije mogla zaustaviti.

Nit je bogat, nit je siromašan. Uvika kaže da ima para kolko mu triba. Živi s materom, bra on i ženom. Oženio se tek u etrdeset i tre oj i ja san bio na piru. Sad mu je žena trudna. Žive u ku i koju su naslijedili od njegovih matere i a e.

To bi bio moj susjed.

*Jure Alebi , 7. razred
Mentor: Paula Dadi
OŠ Dinka Šimunovi a, Hrvace*

MOJI SUSIDI

Moj neobi ni susid živi u maloj ku i sa velikom ženom. Ve a je od njega dvaest centi i teža dvaest kila. Kraj nje on izgleda ko dite iz osnovne škole.

Uvik nosi staru, izderanu robu i oda bos oko ku e. Žena mu uvik kupuje robu i odre uje mu šta e obu . Kad negdi i u, uvik ga uredi, popravi mu kosu i kaže da bude pristojan jer e ina e dobit dodatne poslove kad do u ku i. Sve mora spremat i istit, svaki dan kuva ru ak, pere sude, mete, usisava i radi krevet. Mora i ranit kokoši kojih se boji pa mora nositi štap sa sebon. Al više od kokošiju, boji se svoje žene. Ako ne završi sve poslove koje mu je ona naredila, naljuti se i po ne vikat i beštimat, a on samo spusti glavu i mu i. Ako vidi da je žena ljuta više nego ina e, pobigne u birtiju i piće zeleni aj za smirenje. Svi se rugaju s njin i smiju mu se. Kad se vrati ku i, žena ga do eka s popison dodatnih stvari koje sutra triba napravit. esto ih se more vidić kako se naganjaju oko ku e ko pas i ma ka. Ako slu ajno sve dobro obavi, on dobije poljubac za laku no i ujutra ska e od sri e i svima to prepri ava. On ima njema ku penziju koju mu uzima žena i nekad mu da pomalo. To uvik potroši na zeleni aj i Tic – Tac bonbone koje dili dici po selu na šta se žena opet ljuti. Povu en je i tih iako ima više od 60 godina. Gra en je ko tek posa eno slabašno stabalce, nema više od pedeset kila iako njegova žena uvik govori kako je njezin muž snažan. More mu se kosti pribrojiti, al ona kaže da su to miši i.

Skroz su druga iji od ostalih i iako svi ljudi misle da nisu jedno za drugo, oni se vole i sritni su skupa. Ipak se suprotnosti privla e.

Viktorija Armando, 8. razred
Mentor: Paula Dadi
OŠ Dinka Šimunovi a, Hrvace

BABE

Ja živim u prosječnom selu di svakog svakoga zna, svi o svemu sve znaju: šta je kora, kome je krepala krava a kome se otelila. A o seljanima da i ne govorin. Sve lute od luteg. Tu bi brat brata ubio radi dva metra zemlje. Svi nešto posvata, svak bi svakog zakla, iskopa oti. Nije akula akula ako nema onih poznatih: "ava te odnio", "gubu ti izio" i slično. A kad dođe u u crkvu, svi su nešto pobožni, u prvim redovima, i u na ispovid svako dve ure. Nije njima šta su zgrili Bogu, nego one ote one u raj. Uz se maknu od crkve, opet se vrate na isto. Tisu u kletvi na ustima, prinošenje vraka i slično.

Uila me mater da ne govorin loše o ljudima al recite vi meni kome to ne iđe na živce. Mense čini da nema te osobe. Nije ni moja baba ništa bolja. Ne kažen ja da ona meni nije draga ni da je ne volim al brate dosadi i Bogu i oviku kad se rasprede o tome jel se Kati otelila krava, jel Anka rodila nevista, jel koga uvatila prilada.

I kako to mora biti, posvata aju se dvi najžešće u selu, Anka i Kata. A oko tega moj Bože? Oko toga kako su Anka i Krave popasle Katin vrtal. Uješ ih do Sinja. Kaže njon Kata: "Odnio te ava ludu taku, i tebe i te krave manite", a na tođe njon Kata: "Gubu ti izila berlava taka, juđe si išla u crkvu a tako priđi danas!"

Na to dolazi Jure, Anka i muž. A Jure suje ko ko ijaš. Bog mu je uvik na jeziku. Al dobar je on i ovik. Kad bolje razmislin, dobar ka kruv. Samo taj maniti jezik. Uvik ga odvodi u napast. "Ajdete kuđe, manite take, nemate pametnijeg posla nego vas dica vamo slušaju. Odnio van vrag taj pogani jezik, sramite se obe." A ne obadaju nji dvi šta on priđe, njima je važnija krava i vrtal. I tako po cile dane. Majedva ekan iđe a odavde. Možda su one i dobre, al brate nikad ih nisan ni vidila nijula da nekog ne ogovaraju, da ne komentiraju i prigovaraju, stalno pridaju nekoga vragu.

*Lucija Galić, 8. razred
Mentor: Jelena Rađa
OŠ Dinka Šimunovića, Hrvace*

MA KARE

Ve i za Sveta tri kralja dica i mladi iz sela po eli su dogovor za ma kare. Skupljali su mišine, zvona, nože, klepke, rožine i lug.

Didovi i babe tražili su staru robu, iznošenu s puno rupa i zakrpa. Svi su nešto tražili i skupljali. Za avla i medu tribalo je ak dvadeset ov iji mišina. A tek koliko klepki i lanaca triba za vezat avla. Triba radit i odoru za doktora, pratra i poštara. Za diversa, nevistu i baraktara triba na i narodnu nošnju. Dok se sve to na e, triba cilu ku u pristrest, sve podrume i tavane. Cigani su pokupili sve te e i eki e. Pako e obu ak trideset ma kara!

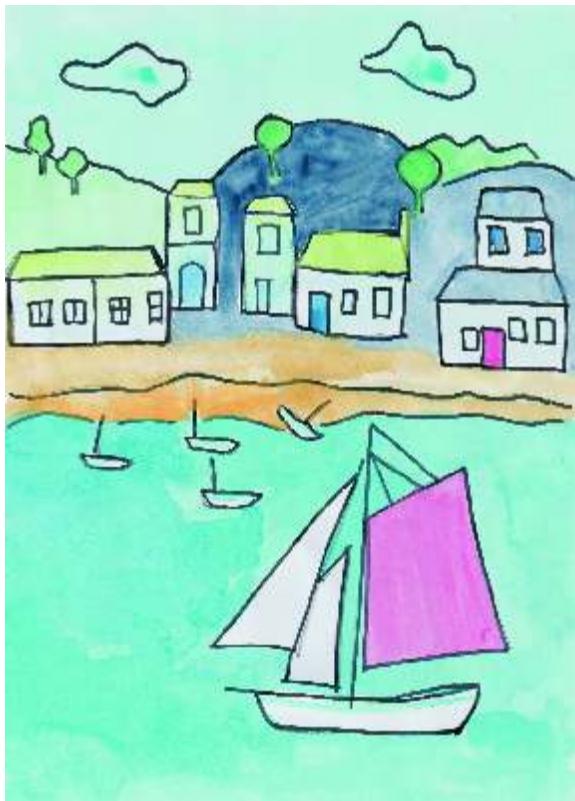
U rano jutro cilo selo ori klepeton zvona i lanaca. Svi su krenili u ma kare, i stari i mladi, uz zvuke trube i volunjskog roga da otiraju avle i vištice.

Sve je to trajalo kao nema nikad kraja, išli su s jednog kraja sela na drugi. Kad su ošli na Vrdovo gonat vištice, pola ih je upalo u jarke i lužine.

Svi su se naganjali, avli i vile, cigani i poštari, doktori i pratri. Lug su svagdi posipali, jedni po drugima. Orili se smij i vika, kasno, dove eri.

A kad je došla ve er, svi su se izopijali, isprosipali lugon, išli su ku ama. Zvuk roga je najavio kraj fešte. Ma kare, vidimo se dogodine!

*Mihaela Ezgeta, 6. razred
Mentor: Jelena Ra a
OŠ Dinka Šimunovi a, Hrvace*

BRODOVI I DANAS TIHO UMIRU, JEDINO JE MORE UVIK ISTO I UVIK ŽIVI

Si an se dobro kad me je moj dide stavlja na kolina i pri a kako je prije bilo. "E, erce moja... prije kad sam ja bija dite iša san sa svojin a on ranom zoron na ribe. Ošli bi prija nego prvi pivci zapivaju. Ma nema ti, dite moje, lipjeg gušta nego gledat kako se valovi lomu od stine, a kapi mora odletu na zgrišpane ruke mogu a e koji je taman bacija onu staru skrpanu mrižu", reka je moj dide upiru i prston u neku sagnjilu mrižu na bujugu.

Šta je, je - nema lipjeg gušta od pogleda na ono bilo žalo i modro more. To more ranilo je naše jude ribon i soli. Donosilo je marendu na pijat zaliven kapjon maslinova uja i žmulon doma ega vina. Znali su oni dobro šta zna i stavit prst u more i biti vezan za cili svit pa bi partili svojin brodima traže sri u u tu ini. Nima više drvenih brodi, nima više kalafata i ribara. Ostale su samo naše vale i lipe uspomene. Ostalo je i naše more, modro i bistro nakon svih nevera. Njime sada plovu kajti od plastike i late, u njemu se kupa niki furešti svit koji sa sebon donosi šolde i opet to more rani naše jude.

More je ostalo isto, more daje život, a samo kad okrene jugo, naši stari e re : "Fali more, drž se kraja."

*Klara Ribić, 6. razred
Mentor: Gorana Babić
OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela*

ABC PRI A

Ana voli jesti Bananka. Bananko joj je najdraža hrana. Cijele dane jede jedino Bananke.

Danas je tužna - nema više kod kuće ni jednog Bananka.

Eno Ane u dušu, ali ni tamo nema ni jednog Bananka! Falila je dušan i tužna otkrila k mami. Gordana, njena mama, izvadi iz džepa nekoliko komada Bananka. "Hvala, mama!" razveseli se Ana. I uzme ih. Jelaj je Bananke i uživala je u tome.

Kada je jednog jutra nakon par dana stala pred ogledalo, shvati da se udebljala. Ladicu u kojoj je uvala Bananke ispraznila je i Bananke dala mami. Mama se jako za udila jer je znala da Ana jedino to jede. Navećer joj je Ana odala tajnu da je odlučila poeti jesti zdravu hranu. Njena mama je bila sretna i u tome ju je podržavala.

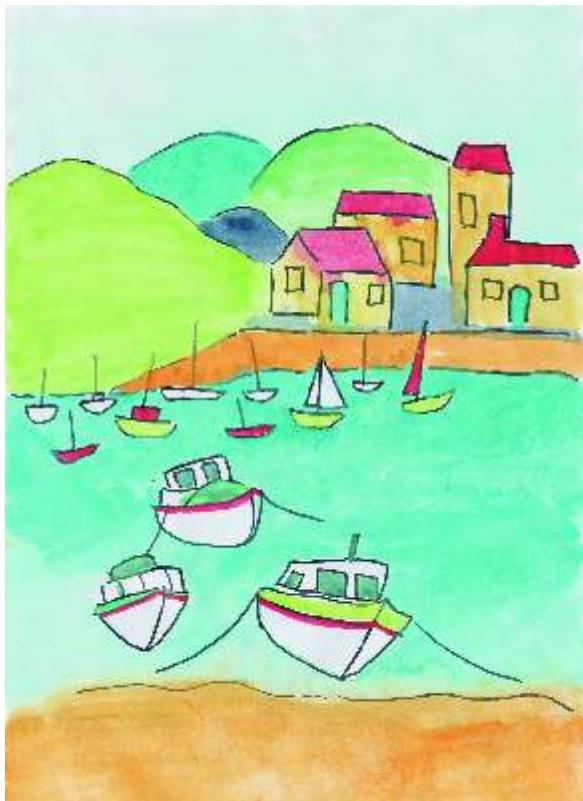
Ona, Ana poznatija kao Anka Bananka, nije više jela Bananke. Počela je jesti voće i povrće, kao i meso i žitarice. Ravnomjerno se hranila. Salata je na jelovniku obavezna bila. Šala to nije bila, ni od koga to nije krila. Tu sada vlada opština red. Uskoro je smršavila. Vratila se u normalu. Znala je da je sada na pravom putu do zdravlja.

Živjela je sretno, uvijek vesela i mila i bez viška kila.

Laura Sekulić, 6. razred

Mentor: Gorana Babić

OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela

U MOJOJ KALI

U mojoj kali nima puno svita, a ni ku . Pogotovo zimi. Ima nas još manje ka i na ciloj Solti u to vrime. Svi se zabiju u ku e. Sakriju od bure oli kiše. Ako se ve mora iza vanka mora se nabacit tepla roba na se, ka a je šjalpa, kapa, kapot i rukavice. Gre se tamo di triba, ali a bržje. Pozdravlja se kratko i jasno.

Kad je lipje vrime odma su svi sritniji i veseliji. Zaustavi se u kaleti, pro akula i tek onda pojde u du an po spizu. Ve inon je to stariji svit, a nas je mlaji malo. Mene moja mater uvik posaje u du an kad zaboravi a kupit oli ako joj a zatriba. Tako i ti dan. Potrefilo se baš lipo vrime pa san više svita trefila u mojoj kaleti. Lipo svih pozdravjan kako me ne bi špijali materi kako nisan pozdravila. Prišin do du ana koji ni daleko jer mater eka kapulu za to i prašak za oprat bilu robu. Pozdravin usput jednu gospoju koja ni iz naše kale, a ona mi uvrati i zapita ija san. Zastanen i pokušan na prave ri i za objasniti kako san ja er od tete koja radi u vrti u, a da mi otac radi u "Basilije". Nisan ni završila sve a san tila re , a ona mi upadne u ri :"Ooo, kako ne bi znala, ista si ka otac!" Na to san se nasmijala i produžila daje bržin korakon jer je na crikvi ve tuklo podne, a ja još nisan ni vidila du an.

Sri on da me ni nikor više zaustavi. Kona nao san u du anu, a onamo gužva. Uspijen se progurat do stalaže s povr en, stavin par kapula na vagu, izmirin i mislin se maknit, ali me jedna starija žena i jedan ovik zamolu da i njima izmirin jer oni dobro ne vide. Uvik iste poznate re enice: "Daj dite, izvaži mi ovo! Ja san orava, ne vidin. Ajde i meni izvaži kad ti to dobro ide. Tebi je lakše nego nan..." "A a u. U inin dobro dilo, a isprid blagajne dugi red, a ja zadnja. Mislin na mater, poludit e! eka da bi po ela kuvat i Šufigavat kapulu. Izletin ka petarda iz du ana.

Žurin a brže mogu i ka za pegulu zapnen u našoj kali na isto misto di san ve zapinjala. Rupa i oštri kamen. Paden koliko san duga i široka. Raskrvarin kolino. Kapule se prospu, a dvi zakotrljaju nizbrdo.

Jedva se dignen, krenen za njima, skupin sve šta je palo po podu i cotaju i do en do ku e. Mater koluta o ima i maše rukan. Dajen jon sve a san tribala kupit, a ona ne prestaje gritat. Nije ni vidila moje krvavo kolino. Kune a su mi ostale i šuškale u žepu ostavin tamo di su. Nakon svega a san prošla zaslužila san par kunica.

Privila san ranu, zavila kolino, izvalila se na kau kad za ujen mater kako me milo zove: "Daj Izabellice, trkni mijoš jedan put do du ana. Zaboravila san ti re da uzmeš jaja." Nikad mira! Samo promrmljam, nerado se dignen i naravno opet niz kaletu pa do du ana.

*Izabella Ceci , 7. razred
Mentor: Mirjana Stani
OŠ Grohote, Grohote*

PRVO JUBAVNO PISMO

Na satu hrvatskog itali smo jednu lirsku jubavnu pismu koja se meni svidila iz prve. To je pisma pisnika Zvonimira Goloba "Prva ljubav". ak san je nau ila cilu napamet prid kraj sata. U itejicu san iznenadila i oduševila. Pofalila me! Guštala san! Baš san bila sritna!

U teku smo tribali napisat par lipi ri i ili re enic o jubavi, nacrtat i obojat srca, a po svon izboru prepisat jednu kiticu, oli strofu kako se to u višin razredima kaže. Dok san sve to radila pade mi napamet da bi ja pismicu koju san smislila mogla napisat mojoj simpatiji i stavit mu pisamce u školsku torbu.

Zamolin u itejicu da mi da praznog papira bez crt. Izrižen ga u obliku srca, napišen pismicu:

Ne razumin, otkud taj štos
kad vidim Dadu pocrvenim skroz.
Ali ja ne bježim,
nisam luda,
vidit e on kakva san ja cura!

I zalipin ispod pisme nacrtana srca. Baš san to lipo obavila i bila oduševjena. Potpišen se. Neka zna ko mu to šaje. E, sad je tribalo smisliti kako mu to pisamce stavit u torbu da ga pro ita samo on, a da drugi ne doznaju za to. Šapnila san u itejici a san naumila. Razumila me i podržala. Dogovorile smo se da e se to obaviti nakon tre e ure kad njegov razred dolazi u u ioniku hrvatskog i ide na veliki odmor. Ušla san nakon zvona. U itejica mi je dala mot glavon na njegovu torbu. Ubacila san brzinski jubavno pisamce u prednji dil torbe di su bile patike. Nije baš neko pametno misto, ali nije ni bilo puno vrimena. Bila san sigurna da e ga vidit kad se bude presvla i za tjelesni ili kad do e doma. U ioniku je

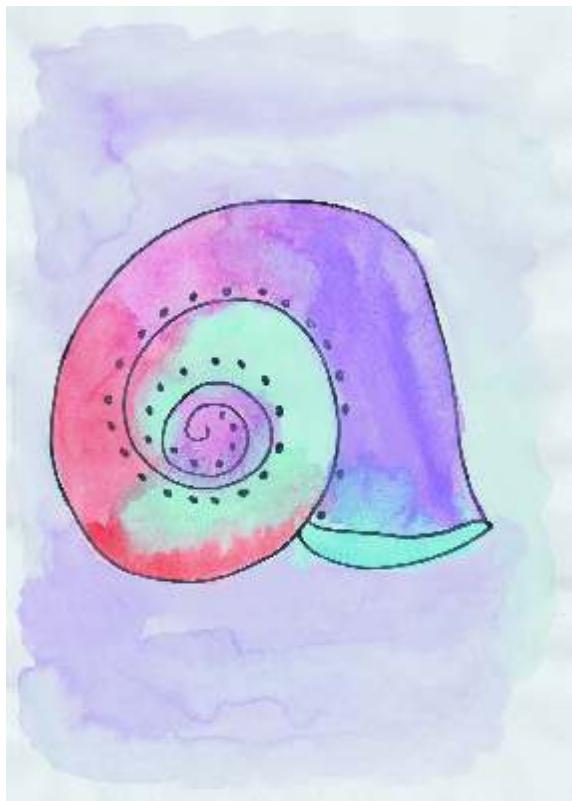
zaključala, a ja sam mirno išla na odmor.

Cilo sam vrime mislila na pisamce, na to očeli ga ugledat na hrvatskom ili na tjelesnom i kako će reagirati. Naravno, moju tajnu je znao i moj kolega iz razreda. Samo smo nas dvoje u petom razredu. Oba je da neće ništa nikome reći.

Tako je i bilo! Sutradan sam doznala od njega da je moja simpatija vidila pisamce. Iskida ga je i baci. To je napravi u školskom busu nakon šeste ure na povratku doma. To mi je rekao Marin koji je s menom u razredu jer on sidi u busu blizu njega i sve je vidi. Nažalost, to isto je vidi i mali Martin iz prvoga razreda. Bezobraznik mali sve je sutradan izbrablja svima u skuli, a moju pismicu nauči i napamet pa mi se još i ruga.

Žaj mi je da je sve tako završilo. A da u? To je tek prvo jubavno pismo, biće i još, nadan se!

*Tea Pipuni, 5. razred
Mentor: Mirjana Stanić
OŠ Grohotec, Grohotec*

KVOCANJE NA SVE STRANE

I tako san ti ja prije nako puno godina, misliln nije nešto puno, iman tek 12 godina, kad san ti bila mala, išla sa stricen priko šume u babe Svibuše. Mi smo volili kod nje i , ona je nama uvik slatka davalna.

Mi naresli, prista nas stric vodit u Svibuše. I šta emo mi... Jedno popodne došla moja rodica. Nama dosadno, nemamo šta radit. Do e moj pripametni brat, onako, mla i od mene, i kaže: "Amo mi malo kod Svibuše." "O, dobro ti je to palo na pamet! Svibuša je dobra žena i uvik ima slatkoga."

On nas tako vodi, kroz šumu, par puta smo pali i zalutali, iš eprijali se, ali ajde nekako smo na kraju došli. I tako mi prispili tamo, kad baba rani kokoši. Rani, ali vi e na njih: "U, debele li ste! Više jidete nego ja." Kad nas je ugledala, ona cila sritna, grli nas, ljubi i govori: "Oooooo, otkad vas nisam vidila! Ajdete, ajdete dico, u ite u ku u, dat e baba ukuladu i bonbuna." Nama curama skuvala kavu, a nama to puno zna ilo, kako smo bile još male. Sili mi, a baba ošla do kredence po te slatkiše. Vra a se ona puni ruku i kako pri a, tako maše rukama i slatkišima. A nama se sve zamantalo prate i joj ruke. Niti staje s pri om, niti stavljala slatkiše na stol.

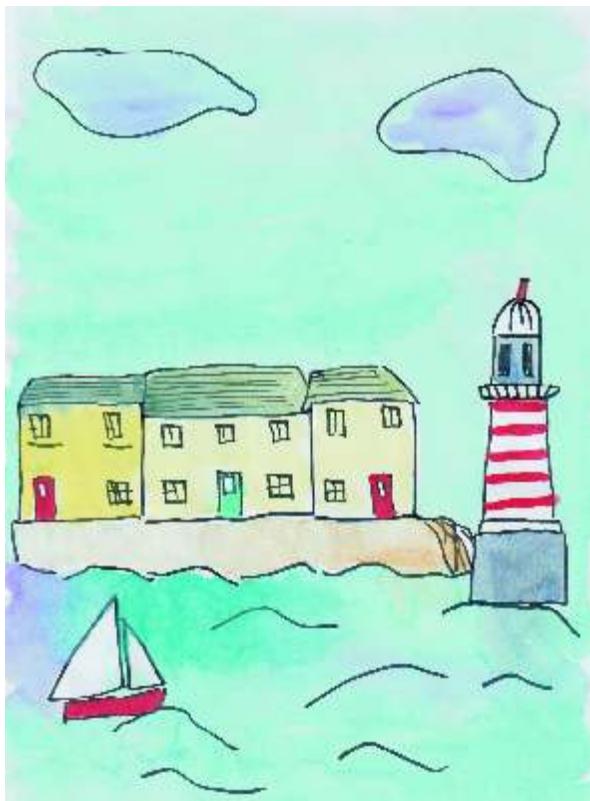
"Ma nu, jesu ti vidila moju unuk. Ona je tu negdi, tvoja vrsnica. Lipa, šesna, baš ka i ti, samo su jon noge ki š api." Pokazuje nan baba sliku na zidu, a ja samo klimam glavom, mislim na slatkiše. A baba po elu drugu pri u: "Znaš li ti moja Dooora, da je od tvoje prababe jetrva, od prababe ti s materine strane, sestra mogu pokojnega Mate? Ja sam ti šnjome bila velika druuuga. Od nje san ti ja uzela ove kokoši. Bilejadne i nikakve, ka šta je i ona sama. Hvala svetom Petru i Pavlu kad su mene dopale!" Govori baba ko

navijena, a rodici u nekom momentu dosadilo slušat pa utiho kaže: "Ajde baba daj više te slatkiše." Ka da je uila, baba to i napravi. Pogledan na stol, kad tamo najmrži nan bonboni. Ma oni šta stari ljudi vole, mentol, zeleni i paljivi. I tako baba s prije na prije, od živih preko mrtvih, kad je vidila da ne jidemo po elu opet nutkat, a mi u glas: "Neka baba, ne triba, i emo mi kući." A baba željna prije stalno govoriti: "Neka vas dica, neka. Stanite još malo sa starom babom. Babi nema dražega nega kad joj kogod dođe. Dat će baba još bonbuna!"

I sad, ja volim nako prije, znaš, ko normalan ovik, i prije ala bi ja s babom još, ali oni moji navalili da i emoja. I tako u prije i odan ja nazad i nazad i ja se na nešto naslonim. Ja se pripala, gledam šta, kad ono njen pas. Kad san ja to vidila, uvatila odmah trudat. Znaš kako san se pripala. Srce da je moglo, iskočilo bi mi. Trudinjava, trudin, kad opet u nešto se zabijen. Ja ne znam šta je meni bilo taj dan. Pogledam dolje, ono, kokoši. Udrzen ti ja jednu kokoš. Uskokodakala se ona, raširila krila i napala drugu, jer je mislila da je ona za to kriva, pa se one zbog toga pobile. Leti perje na sve strane, ne vidin ništa od prašine pa brže-bolje krenen naprid i panen. Prosula san se koliko san duga i široka, a brat i rodica me sa strane gledaju. O, Bože, jesan se osramotila!

Napokon, došli mi kući. Ja, rašepušana ko kokoš, odmah se išla tuširati. Tuširala san se jedno tri sata. Šta u, bila san cila bezveze! Ajde, malo san se smirila, došla na veđeru.
Kad, šta je za veđeru?!! Pohana kokoš!!!

*Dora Maduni , 6. razred
Mentor: Matilda Škare
OŠ Ivana Gorana Kovačića, Cista Velika*

BABA MARA

U mom kraju je živila jedna baba Mara, koja je cilo vrime mu ala. Pri a se da, dok je bila dite, da je pivala ko slavuj. Ali odjednom više nie pivala. Meni je teško povirovat da je ona znala pivot jer, vala, ona cilo vrime mu i. Ja je nisam ula da je ri rekla, kamoli da je pivala. Zato san pitala mater: "Jel istina da je Mara znala pivot?" Mater mi je na to odgovorila da ona nie nikog ula da piva bolje od Mare. Tad sam ostala u šoku jer kad to moja mater kaže da Mara zna pivot pa to je unda garant istina. Kad san se sabrala prihvatila san da možda zna pivot, iako nisam bila baš sigurna da zna al` eto virovat u na ri . Aj dobro ako baš zna pivot kao što govore pa zašto se nie unda bavila time, il još bolje pitanje zašto više ne piva? Pošto sam vrlo znatiželjna to me pitanje mu ilo dan i no ; al niko mi nie moga odgovorit osim Mare. Tako san je odlu ila pitati. Došla san u nje u rano jutro. Sidila je zigureno na sto i u i ila puru i vareniku. Pozdravila san je, a zatim ja zasula pitanjima. Dok san ja govorila kako, zašto ona je mu ala i pozorno me gledala. Kad san ja zvršila brbljat ona je po ela pri at. Kad je izustila prvu ri bila san u udu jer prvi san je put ula da išta govoriti. To je onaj osje aj kad se rodi mala beba pa svi iš ekuju da progovoriti. Nego da se vratin, zna i po ela mi je govorit ovo: "Drago moe dite, pa evo da ti kažen zašto ne pivan. Kad san ja, ovako tvojizi godina, volila san više pivot nego ist. U pivanju najve a podrška mi je bila moa mater. Uvik me podupirala, ali te godine kad san pristala pivot, te godine moa mati je umrla. Osi ala san se ko da san izgubila glas, ne samo glas nego dio duše. Ri izustit nisam mogla, a tako sve do danas." To mi je rekla i samo ošla. Bilo mi je žao jer ostala... je sama, bila je još dite. a a je odavno oša u Njema ku i nikad se nie vratio. Od tog dana san je više poštivala jer san prije mislila da ne govori zato jer je luda. Tad

san nau ila pouku da ne osu ujen ljude na prvi pogled. Par tjedan poslije ula san je u no i da piva. Svi su je ošli gledat. Imala je tako nježan glas da san mislila da to piva neko dite. Istina je sve šta su govorili - pivala je ko slavuj.

Ana Blaževi , 7. razred

Mentor: Ana Koki

OŠ Ivan Leko, Donji Proložac

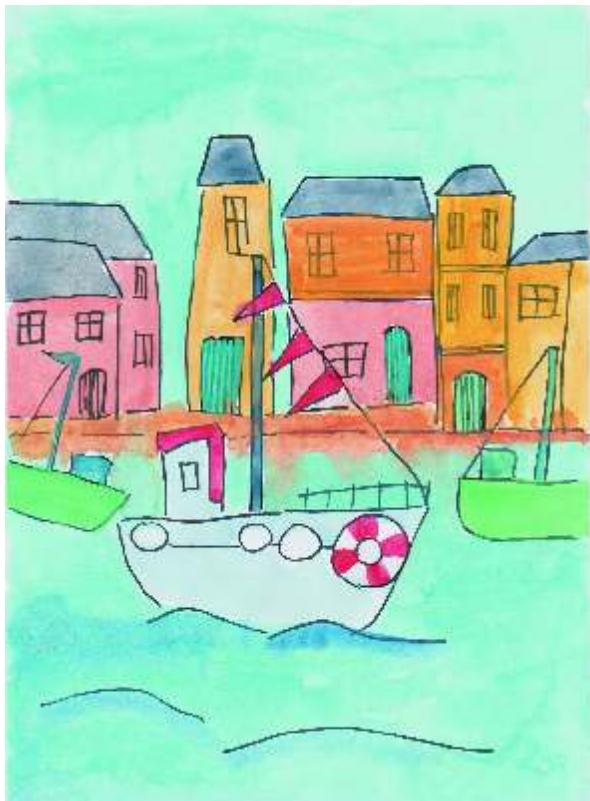
NESVAKIDAŠNJA PUSTOLOVINA

Uvik sam mislio da je život lak, da nema granica, da mogu da god o u, radit šta god o u. Nije to tako. Teško je, pa i ditetu. Svaki dan isti, uvik te neko razo rara, rastuži. Ja oprštam svima. Valjda e na svoj put u bolji svit. Ja sam krenio i niko me ne e zaustaviti, jer svima u iz dišpeta odmaniti rukom i nastaviti. Pa tako postoji neko pravi za tebe i krene za tebom i prati te i prolazi kroz svašta, ali ne staje. To je pravi prijatelj. To je onaj koji e uvik stat uz tebe i borit se kad te njih stotine napadnu. On - jedan jedini najbolji.

Ahhh, pa di da po nen. Obi an dan, subota je i nema škole. I en di god o u. Zamislim da imam sve što poželim i osmjeh mi do e na lice. Dignem se iz kreveta umijem se i odem u ku u. Upalim televiziju, sve dosadno. Napravim marendu i sidnem na kau ist malo kruva ispod sa a i margarina. Razmišljam šta bi moga radit. U glavi smislim mali izlet oko sela, ali ne mogu sam. Zovem najboljeg prijatelja: "Pa di si aju mene, i emo digdi". Do e on i pošli mi. Šta da radimo, pa dica smo i emo se igrati rata. Razdvojili se, a ja ne znam di u. Oko mene planine, šuma, ku e, livade, kakve god oš, pune cvi a, male, velike i duge. Odem u šumu nazi at logor. Cipam drva i zi an zidove, malo pomalo, ali sporo i e. Skupim ono malo drva i odem u špilju i ogradim se. Smra ilo se, a mi u šumi. Mene stra ujtio, a šta u. Do e on, a ja se pravim da me op e nije stra. Vratimo se u špilju i legnemo. Stra me obuzeo cilog, cilu no oka sklopio nisam. Ujutro se dignem, a njega nema. Potražim oko špilje, a njega nema, po nem vikati, ali ništa. Nema ga, nesto je. Na em ga na podu punog šušnja, lice puno zemlje, vi em u sebi: "Šta je sad?" Poplašim se, a on se digne i skrikne, valja se po podu od smija, baš me nasamario. Krenemo ku i, on ne pristaje, smije se i smije, a ja ljubomoran do ušiju. Sad bi se išibao najra e kako sam pa na foru. Zanesem se i zamislim kako moram

do ku i. Nastavimo mi i tako pri amo, tražimo, glasno vi emo. O e li kogod ut, ali ni žive duše oko nas. Vine on: "Eno sela", a ja sav sritan. Ušli mi u ku u, mater dr e od brige, a kad nas je vidila puca os sri e. Svi nas došli grliti. Prepri ali im mi pustolovinu i sili gledat film. U o ima materi vidim veselje kako smo se vratili, živi i zdravi.

*Dražen Šerlija, 7. razred
Mentor: Ana Koki
OŠ Ivan Leko, Donji Proložac*

KANCOLETICE

Kad je moja nona bila molo volila je da joj njezina nona provje i kanto kancoletice.

Provjala non je kako je hodila sa kozon u poje. Ka bi bilo vrime za obidvot ulila bi parst vina u poti i pomuzla mliko, a onda bi u to smoila komadi kruha. To se zvola sumutva. Bila bi i non pomuzla, ali to non ni bilo baš drogo. Ma, isto bi izili jer ni bilo drugega!

Jedon put nos je itila razveselit pok nos je trajtala i donila na sular aja u ikaru i malo ciboka a non ga je bila donila teta Bona iz Amerik.

Po astila je i šjor Nikota Dubokovi a kojin je tuda sluajno pasovo jer je razgledovo starine i dvore. A šjor Niko von je bi kruto bogat ovik, ni njemu falilo ni ti jega mlika. Imo je puno šoldih i svisudaržali do njega.

Dok mu je nona ulivala aj u ikaru šjor Niko je gledo, gledo... onda je malo fermo reko joj:

"Ma, nemojte se isidit, ali kruto mi lipo izgledote; mogli biste se opet odat!"

A ona mu je na to odgovorila: "Fola von, ma ne bi da bi mi došo ni šjor Niko Dubokovi !"

Nona bome ni ni znala da je uon šjor Niko Dubokovi !

Šjor Niko ni ništa reko, popi je aj, zafoli se i reko da e drugi put kad paso donit rumbicih.

I tako von je moja nona oštafelala šjor Nikota Dubokovi a, a da to ni ni znala!

*Petra Bali , 6. razred
Mentor: Ivana Beli Mustapi
OŠ Jelsa, Jelsa*

KAKO JE MOJ PRANONO IZI SMARGORICU

U stora vrimena ni se lako moglo kupit lipu robu. Osin a judi nisu imali šoldih, ni bilo ni puno butighi.

Moj pranono Branko je bi mlod i žejan lipih stvorih. Imo von je on konjoda Onteta koji se je voli puno injat. Onte je bi šestan, lipo ure en, namuš on i uvik obu en po zodnjoj modi. Ma priženca od ovika! A nojlipje od svega na njemu bila je najlon košuja koja se svima svi ala. Ma, takove košuje ni bilo kupit u cilon daržavi! Onte ju je nabavi nikud izvonka. I sad se sa njon injo, ini svima momo, prišetivo, pasovo, ružigovo gore-dole u najlon košuji.

Svi su ga molili da in je prodo, ali nikako ni iti. A sva esa su mu nudili!

Na kraju je reko da e je dat onemu ko mu odlavuro žurnotu. I tako je moj pranono Branko odma pristo. Sutra don su se nošli u ku ici u pojnu na Polondi.

Lavurali su, pok onda malo ispekli i marendali... U temu se Onte pridomisli. Ni mu i i dat najlon košuju. A mojemu se pranonotu u inilo kruto žol.

Onda je Onte reko : "Ala , dat u ti košuju ako iziš smargoricu!"
Bije sigur da je pranono Branko ne e izist!

Ma ni Branko puno eko! Vaze je smargoricu , zatvori je o i , surgo je u justa i proguco je cilu! I to iz jednega tira! Ma ni nanci zatrepjo...

A konjod Onte osto je inkanton, kako da su ga svi triski ubili. Ni bilo druge nego dat mu najlon košuju. Pranono je cili kuntenat vaze košuju i porti pul doma.

Poslin tega se inoj uon u novon najlon košuji koju je zaradi na ra un jedne samrdljive smargorice!

*Tonko Bun uga, 6. razred
Mentor: Ivana Beli Mustapi
OŠ Jelsa, Jelsa*

KAPOT

Prin u doba naših storih ni bilo puno šoldih pok su dica nosila ono a su imala. Jednega dona mat je od šoldih a je zašparenjala kupila Ani novi kapot.

Kapot je bi onako lip, oran sa kafenima botuni ima. Ma je da jon je bi pinkicu veli, ali je isto bi dobar. Ane je bila tako kuntenta da je izgarlila i izbušivala mater i rekla joj: "Mama, puno ti fola, uvat u ga kako da je od zlota." A mat jon je odgovorila: " I boje ti je da ga uvoš, penson da je bi i skupji od zlota."

Poslin tega Ane se išla igrat sa Cviton, susidon iz dvora. Za ne falit Ane i Cvita su se igrale po storemu pojtu na kojemu je bilo lokvih od blata koliko i zvizdih na nebu. Juštu kad je Ane išla priško it lokvu zazvojuje otac iz kuće: "Ane, doma hod gotov je obid!" Bidna Ane išla se okrenut i upala drito u lokvu od blata. "Ajme, Gospe drogo", zajauskala je. Kad se išala imala je o vidi. Kapot vas išporkon! Kako da su gulci gazili po njemu!

Ane je poela obojkat, suze su joj tekle iz očiju kako voda iz ruke. Pensala je somo na to kako će je mater istu. Na kraju se dositila a će u init. Odlučila je lagat materi i ocu i reče da je kapot osto u Cvite.

Kad je došla doma mat je odma ošervala da ni kapota. Najidila se, a Ane joj je rekla: "Ma, nison joj kriva kako smo se igrale zaboravila son ga vezest."

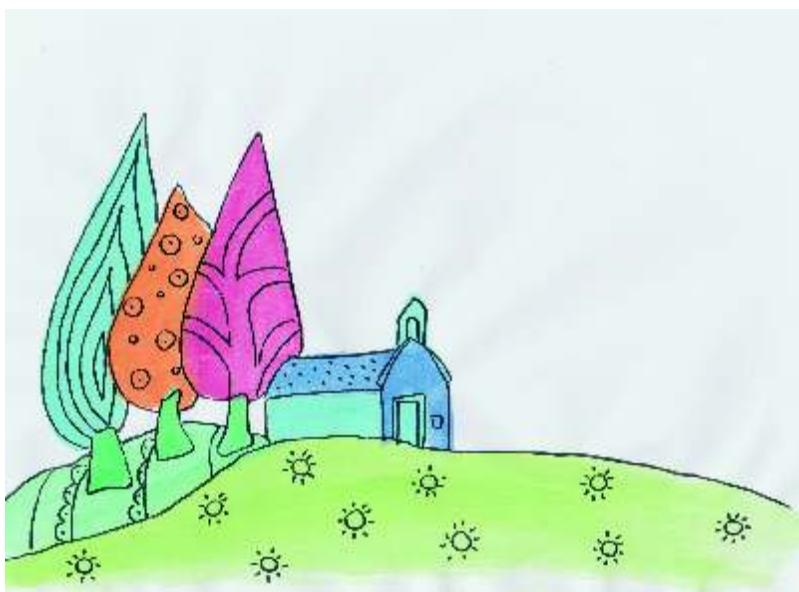
U inilo joj se da se mat malo smirila. Izošla je vonka i žveloto išla prat kapot. Ma koliko god je gratala po njemu fleke se nikako nisu skalovale. Fregala hi je, fregala, ma vragu kus se nisu pomakle!

Ni bilo drugega nego reče materi istinu. apala je kuraja, došla

prid mater i rekla joj za kapot, lokvu, blato... Kad je mater vidila onako skrušenu ni imala kuraja za je kaštigat, nego joj je rekla da joj ve nikad, nikad ni zalagala!

I ni Ane ve nikad zalagala, ma ni ni ve nikad dobila novi kapot. Nosila je onega novega sa ma ima od gulcijh još pustih godiš .

*Ivana Grgić evi , 6. razred
Mentor: Ivana Beli Mustapić
OŠ Jelsa, Jelsa*

BADNJAK!

Najbolji ili bolje re eno, najmirisniji dio Badnjaka je jutro.

Sestra pe e kola e, mater kuva bakalar, a otac pe e kruv ispod peke. Brata svake godine dopade prinit bor iz auta pa mater gritanje da e mu se konkulat škina. Kitimo bor kuglan o' cakla. Uvik prvo stavljamo svi ice pa balune, a na vrv ide zvizda koju mater stavi. Za obidun upalimo šterike i pomolimo se. Pridve er, dok se mater i sestre griju doma i vrigaju pršurate, otac i ja ložimo oganj u crnun kužini. Kad pršurate budu gotove, svi se skupimo oko komina di smo zapalili badnjak. Prije pono ke zaspemo uz komin z glavan naslonjenin na rame. Tako da nikad ne arivamo na pono ku nego idemo na jutarnju misu. A ujutro posli mise svako ide u sebe doma na obid. U nas doma je glavni obi aj da se darovi ne otvaraju odma nego tek kad smo na misi Bogu zahvalili. Prije obida, kad otvaramo škatule s poklonima, svi se pravimo da smo zadovoljni onin a smo dobili, a zapravo smo tili nešto skroz stoto. Za me je boži ni obid nešto najlipše. Tada se skupi cila familija i dio roda. Popodne se svi smijemo, jer smij je lik, i akulamo. E da samo znate koja tada gungula nastane. Bude svita ka Tocride kad Hajduk igra. Najbolje od svega je kad baba po ne pri at svoje štorije. To van negdi vako bude: "E dico moja, kad san je bila mlada, bila san lipša od Kleopatre. Mulci su o meni govorili da san lipa ki da san se u mliku to ala. Nije bilo ovi moderni ud u koje danas prstima bodete. Judi su se više družili, babe više tra ale, a mlađi se lipše korte avali. Prije je svak poteza mriže, i stari i mlađi, a sad svi potežu one nika društvene mriže, one a vi zovete fejs. To je niki vaš moderni na in tra anja. Ja se si an, nije voko aut bilo. Dica su balun po cesti nabivala. I to nije bija bilo kaki balun. Prije bi ga mulci sami radili. Nalipili bi stare krpe oko buvela... " Naj eš e tu prestanen slušat pri u koja je svake godine ista, a baba nikad finit. Svi do kasna ostanemo gledat prigodne filmove i zaspemo ki topi.

Eto tako završu pusti blagdani koje smo tokom ekali.

*Geni Vuković, 7. razred
Mentor: Vini Mušić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

FEŠTA O' VELIKE GOSPE

Judi moji, odate li vi po fjeran i feštan? Di judi dolazu da bi se samo najili, napili i uli najfriškije akule u mistu? Ja nisan, ali na jednu moran po . Bože, sagrisit u, ali najve i cirkus i dernek u mome selu je ota fešta, fešta o' Velike Gospe. A o pripreman za oto da i ne govorin...

Misec dana prije, muški se situ da triba skupit šolde za kupit rokete i po astit svit kad do e na fjeru. Onda po inje gungula. Barba Davor grintaje: "Seoske škrtuje nisu dale ni lipe, a topu se u paran." a a kuka: "Nema ko po na Zadvarje kupit ago sira jer svi odaju po kavan. " Tetka mi brontulaje: "Dite moje, jeman malo blitve za spravit soparnike." Pari da san ja kriva! Jedino a su rišili je kruv. A ni to nije kumpletno gotovo jer ga more zafalit. Je li tako? Ajde, nediju dan posli, situacija polako jenjaje, ali uvik more do do vatre. Barba Mate i a a su išli na utorak svetomu Anti i kupili sira, rokete su naru ili, a tetka je još nabrala dek blitve. Ali seoski bogatuni još ništa ne e da dadu.

Pet dan prije fjere, selo spušta sve svece: falit e kruva, triba još koji dinar, malo je roketa, jema malo soparnika, nima ko crikvu oprat... Svitu moj, jesan li rekla da e opet do do cirkusa?

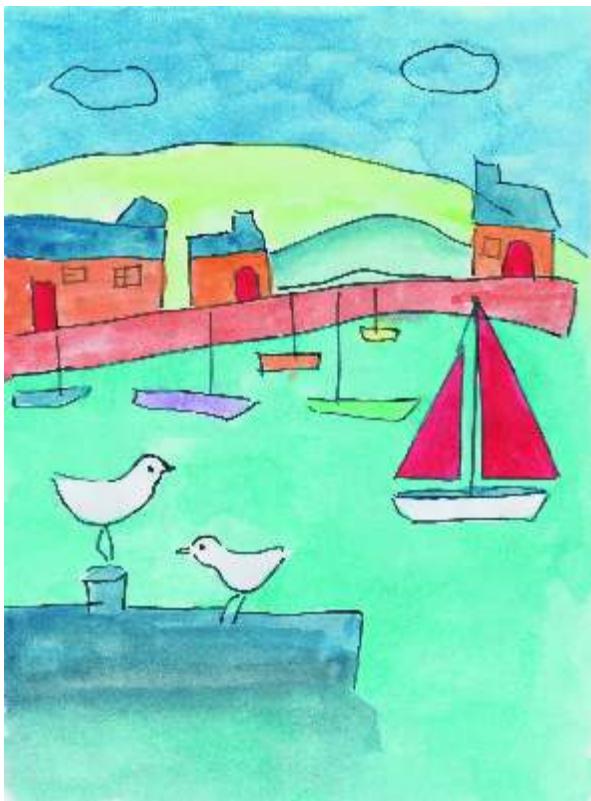
Dan prije fjere, ajde, nekako su se smirile pripametne glave, uspili su skupit još 400 kun i rokete su stigle. Sutra je najglavniji dan. Bitniji od svega na svitu. Još danas, ovi par divojak gre oprat pod u crikvu i isplest lovor. Fala mojun Gospo dragun, gotovo je sa svin akcijan.

A sad, dan o' fjere. etri su ure popodne, svit se polako po eja skupjat, barba Davor mi je sritan ka dite i stalno okolo govori: "Vo van judi moji nî ni u Rio de aneiru ni Katapultu." Muški su odnili ispalit rokete na planinu i sve ide ka po uju. I a je najbitnije, spize jema dovojno.

Vengo, još triba sutra izdržat, triba na mladu divojku da ita na misi i sve sredit za obid. A judi moji, nima van tu propusta. Janj i se ve vrti zorun ranun, žene su spravile stol, a misa je protekla dobro.

Sili smo za stol, a vanka nima ni pasa. A di su svi?! A gladuši moje. Išli su obidovat. Meni je najbitnije od sveg da su oni zadovoljni. I sada, ka je sve finilo, meni e opet bit fjera o' Velike Gospe najlipša. A kako i ne e? Ko more zaminit svu strku, skriku, viku i grintanje kad e sve opet finit na dobro. I kad e opet blažena Gospe moja bit sritna aje vako dobri judi obožaju, slave i veli aju. Ali, Bože mi prosti, Gospo se niko nî ni pomolia jer ona je samo povud da se rade fjere i fešte.

*Tonia Žili , 8. razred
Mentor: Vini Mušac
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

SVITNJAK U SUSJEDSTVU

Svake godine djeca u susjedstvu i ja, skupa sa roditeljima palimo vatru uo i sv. Ivana. Dogovaramo se gdje smo zapaliti vatru tako da plamen vidi cijeli grad. Nekoliko dana prije razmišljam ho e li sve dobro biti i od uzbu enja ne mogu ni zaspasti. Kad je došao dan za zapaliti svitnjak svi smo bili uzbu eni. Okupili smo se i dogovorili tko e što raditi, a onda tražili grane i šiške u šumi. Kad smo složili drva na hrpu zapalili smo vatru.

Plesali smo, skakali, pjevali i preskakali vatru. U daljinu smo ugledali još jedan svitnjak i bili smo sretni jer je naš bio ve i. Odjednom, naše veselje su prekinuli vatrogasci. Nismo znali tko ih je zvao. Bili smo tužni jer su nam ugasili vatru, a mi smo trebali po i ku i jer je bilo kasno. Svejedno, bili smo sretni jer smo se zabavili na dan uo i sv. Ivana.

Meriel Kova i , 3. razred

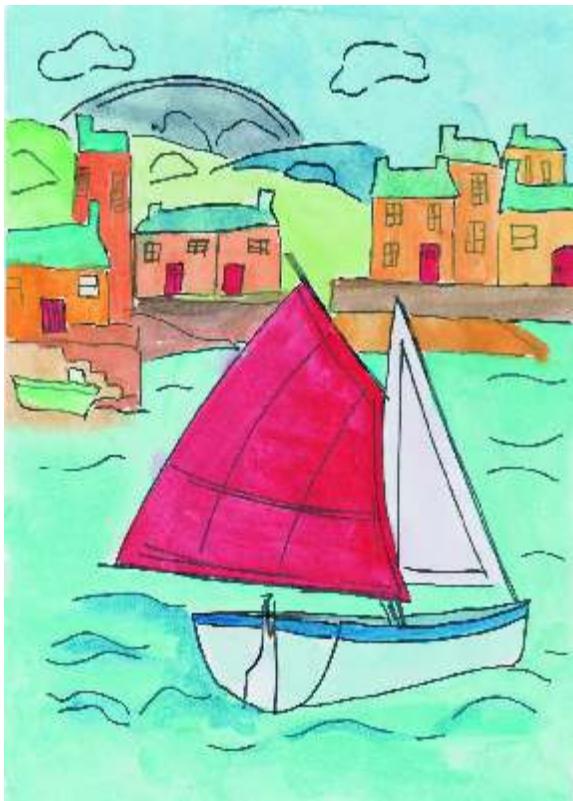
Mentor: Martina Milina

OŠ Josip Pupa i , Omiš

IZGUBLJEN U MRA NOJ ŠUMI

Bilo je to jednog popodneva. Iša san s didon u šetnju kroz šumu, u brdo. Dida je uzea kosir da o isti puteve kojim smo prolazili. Meni je bilo dosadno šta stalno isti i ja san krenija nazad. Kad san se umorija, sija san na jedan kamen i eka dida. Sunce je zalazilo i polako je padala no . Dida se vratija ku i jer je mislila da san ja otiša ku i. Kad je vidija da me nema diga je uzbunu. A ja san bija u mra noj šumi, tražija san put za vratit se ku i, ali ga nisan naša. Dida se vratija nazad i tražija me. Išao sam traže i put i ugledao nekoga u mraku. Umra san od straja i pritajia se. Kad mi je priša malo bliže vidija san da je to moj did. Obojica smo se sritni vratili ku i sili ve erat.

*Jozo Kovač, 3. razred
Mentor: Martina Milina
OŠ Josip Pupa, Omiš*

SKULA O STRAJA

Uve er se na televiziju prikažiju puno dobri filmovi sa puno puca ine i avantura po pustinjan i džunglan. Jooo, a volin gledat take filmove!

Jedne ve eri san se uspila prošvercat materi i ocu i sve do iza ponosno a san gledala te zabavne pustolovine. Sutradan ujutro mi je bila skula, tribalo s rano dignit iz posteje. Digla san se u šest ipo. Jedva. To je za ne virovat a san bila pospana! Ma ni bilo izmotavanja, morala san po u skulu. Ako zakasnin, meštrovica e se puno jidit.

A ništa, uputila san se. Jedva san se dovukla do skule i kad san ulizla unutra...sve mi je nekako bilo udno, druk ije nego ina e. U stvari, bilo je sve isto ka u onome sino njemu filmu. Kroz dugi mra ni koridur krenila san prema mojoj u ionici. Uvatila san kvaku za otvorit vrata... "AAAAAAUUUUUUU!" orila je cila skula o moga urlanja. Iz kvake su stršili niki bodljikavi šiljci, cila mi je ruka bila izbodena!

Isto san ulizla unutra kad san ve uspila otvorit vrata. U ionica je bila u mrklome mraku, ni se vidija prst prid noson. Polako san zakora ila i oprezno nastavila odat ma san isto zapela za nešto vrsto i tresnila na guzicu. Asti sto, pripala san se! A i bokun me zabolilo. Onda me po nogan po elo ništo škakjat, ništo mekano. " a je sad ovo?" pristašeno san zavikala. Kad su mi se o i privikle na mrak, vidila san da je to nika udna hodaju a spužva. Protrljala san o i ne viruju i a vidin, ma u drugome momentu ni ega više ni bilo. Ni moji postol. Jema bit da san ji doma zaboravila obu , toliko san bila pospana. Sva sri a da nisan zaboravila ga e!

Odjedanput mi se po eja približavat niki crni klaun. Sli ija je

na moju meštovicu, ma je isto bija bokun grublji o nje. U inija mi se tužan pa san ga išla utješit, a on me savlada i zaveza da ne mogu ute . Po eli su me iz mrača neki tamo ga at pomama. "Kh... kh... fuuuuj! Kh... kh!" Uspila san se oslobodit i pobi iz te sobe horora na gornji kat, do ravnatelja. On e mi pomo , sigurno. I eno ga, ravnatelj, moj spasilac! Ali šta mu je s licen? Skroz je zeleno. Izgleda, brate mili, ka zombi! Krenija je prema meni. Sitila san se da zombiji vole jist judski mozak, vidila san to u filmu. A ovi mi se zombi približava... i evo ga... otvorija je usta... priprema se zagrist... AAAAJMEEE!

Zzzvrrrrrr! Zzzzzvrrrrrr! zazvonilo je školsko zvono. Probudila san se. Prijatelji oko mene po eli su spremat knjige za po doma. Skula je za danas finila. Lipo bome, prispavala san cilu nastavu! Nisan tribala sino onako ostat do kasno. A ni gledat one gluposti na televiziju. Ne u više.

Roza Bušali , 4. razred

Mentor: Nikica Sikirica

OŠ Lučac, Split

POSLIN OBIDA

U prošlu nediju, nakon a je nona u inila feštu o njoki, nono je uzavrija o sri e ka mlado vino pa naglo o utija potribu za ubit oko poslin obida. Odma je zaspava ka zaklan.

Ka i uvik oko te ure, ispod ponistre su se karale šjora Mandina i šjora Antula. A a su sve jedna drugoj izgovorile... to ni pas s maslon ne bi izija! Svakakve su ri i pale, Bože te sa uvaj! Bilo je tu raža, škarpina, zmija jutica... pa sve do vuka koji je izija tovara.

I sve bi mi to, ka i uvik, bilo puno smišno da se baš malo prin tega teatra nisan nabubala njoki toliko da mi se parilo da me nikor dobro isprliva – bolila me svaka žunta! Bilo mi je za krepat od prižderanosti. Nisan znala a u o sebe. Taman kad san i ja tila iskju it mož ane i bokun zadronjat, ujen nonu kako besidi na telefon. S kin to sad akula u ovu uru? Sva san se napela da ujen. Ma ona baš sad za pegulu mu i. Mu i i sluša. I tako je prošlo barenko po ure da ni rekla ni jednu jedinu ri osin: "Eee."

Tako van ona u takvin razgovorima sve dozna. Prvo po ne sa: "Eeee!"... to kad uje ko je zove. Kad dozna agod važnoga nastavi: "E?" a kad su kakve novitade, noni se zacakle o i i samo šapje: "Eeee? E? E?" a besida postaje ozbiljnija, oglasi se sa dubokin: "Eeeeeee?" pa još, kad vazme bokun zraka, zamišljeno: "E!" Doda ona tu dikod i poneki "Ma a mi kažeš?!", ali se sve uvik vrati na: "E."

Nona je u niko doba finalmente svršila s akulon pa san i ja onda uspila zadronjat.

*Nina Maglov, 4. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lučac, Split*

ŠTORIJA O PRIJATEJSTVU

Bi je jedan bogataš koji se zva Ivan. Jema je najveću kuću u cilome mistu. Lipa je bila tačka na petiri kata, sa bazenom velikim debotom ka jezoru i velikim travnjakom punim cvijeća. Svaka soba u kući mu je bila bogato ukrašena kad je očlata, a da i ne govoriti koliko su bile velike. Moga je komodno kamion stat u svaku! U tu svoju lipu bogatu kuću Ivan je prima u vižite samo one koji su mu donosili skupe poklone.

Jednega dana na vrata mu je došla njegova suseda Mare. Bila je siromaška, obutena u niske šporke štrace, sva mala. Asti, kad je Ivan vidio! A Ivan je voljila sve isto i uredno, navika na bogato.

Mare je Ivanu rekla da će mu doniti najveće blago u cilome mistu, puno veće od te njegove kuće.

Ivanu se Mare malo i gadila zbog pranja koje je nosila, ali ga je zainteresirala. Želija je još više bogatstva pa je pustila u kuću da vidi očemu se radi. Da je onda da se najprije napravi i najdi. A onda je ona njemu počela pričati. Pričala mu je zanimljive štorije o životu na selu, o druženjima, judi i feštama, pismi i plesu, o čitacima i prirodi... a on je slušao, slušao je ka da mu priopovida o iskopavanju najvridnijega blaga. Došlo je vreme da Mare pojde kuća, ali mu je obećala da opet.

Prolazili su dani, a Mare nije dolazila. Ivan je nestručivo očekivala, postala mu je zanimljiva. Nisu mu više smetali njeni dronci i mačke. Tijek je slušao njene zanimljive štorije. Ali, Mare se ni pojavljivala. Ofendija se na nju. "A ona misli? Rekla je dobitno, a nema je!" Nakon nekoliko dana posta je zabrinut. "Asti sto, a da je ona dogodila?" Nakon nikoga vremena posta je tužan. Ni traga niti glasa od Mare. Nisu mu više puno znaće ile njegove bogate sobe i

jezero o bazena. Tija je opet vidit Maru, opet slušat kako mu besidi.

U niki ponediljak uja je zvono na vratima. Brzo je otvorija. Na vratima je stala siromaška Mare. Ivan se puno razveselija, osmijeh mu se razvuka od uva do uva. Jooo, a je bi sritan! Zagrlja je jako i u istome momentu svatija da mu je siromaška, ka a je i obe ala, donila najve e blago - PRIJATEJSTVO!

*Eni Malenica, 4. razred
Mentor: Nikica Sikirica
OŠ Lu ac, Split*

LITNJA ŠTORIJA

S nestrpjenjen san iš ekiva ti dan. Jedva san eka ispunjenje te davno o ekivane žeje.

Bilo je to prošlega lita. Moj nono Ante, njegovi kompanjoni i ja išli smo prvi put u no ni ribolov. Spremili smo mriže, teplu robu za obu, svi e i sve drugo a je tribalo. Bija san puno uzbunen zbog tega vatanja ribe po no i. Tako pripremjeni, cili sritni smo se u barku pustili o kraja i otisnili na pu inu. Ovi put ne smo ribu po lovit na peškariju s portafojon punin pinez!

Vonj o mora miša se s teplon arijon. Srce mi je o nestrpjenja kucalo ka žveljarin u kamari tete Katice. Sve je obe avalo dobar ulov: i nebo a je bliš ilo nikon udnon svitloš u i površina mora glatka ka uje i kumpanji koji u kai u stoju u fermu.

Nad pu inon je vladala mukla tišina nalik onoj na grobju. Uli su se samo udarci vesala o more. U no noj tami, negdi daleko, treperile su svi arice koje su tražile ribu.

Od uzbunjenja ni disat više nisan zna. Velsali smo. Vesla su udarala o mirnu, ocakljenu površinu mora. Tu i tamo bi se pojavila pokojna ribica, ma bi odma nestala u dubini ka i lupež koji biži prid policijton.

Odjedanput se isprid nas stvorilo jato srebrnomodrih ribica! Po ele su se stiskat i gurat ispod naše barke omamjene svitlon. Jurile su ukrug ka muve bez glave. Svaka ta srebrenka tila je pri bliže svitlu.

Nono je osjetila momenat i da znak ostalim ribarima da spuste mriže. Oni su to bržje-boje i u inili i ribice su se u sekund našle zatvorene u mriži! Zaslipjene jakin svitlon, po ele su se ka pomanitale itat okolo ne bi li se škapulale. Ma izlaza in ni bilo! Spritne i vridne ruke ribara izvlaile su ji iz mora i utiravale u

barku. Razroga enih o iju san gleda ta mala stvorena koko se ka luda koprcaju po pajolama o broda. Bi je to jadno lipi ulov! Parilo mi se da smo ispraznili more.

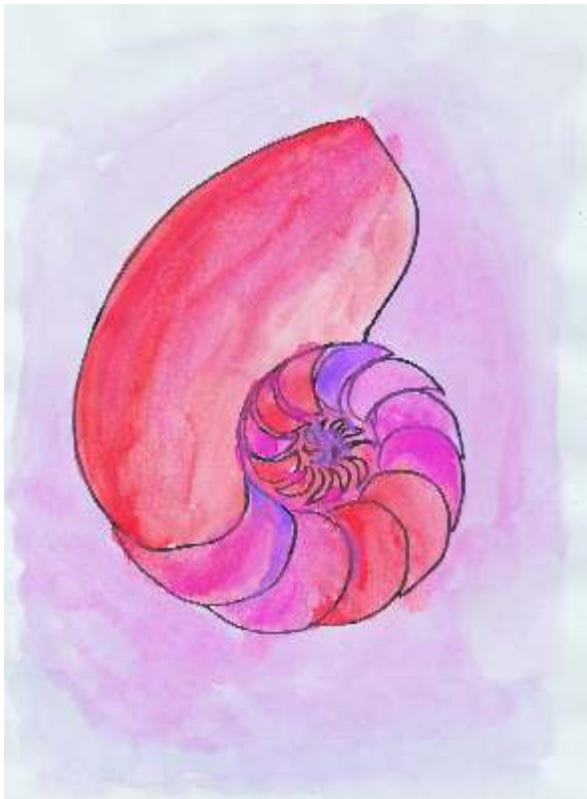
Kad smo finili, zaputili smo se prema obali. Arivali smo u osvit zore. Bili smo umorni, ali smo zadovoljno kašete napunili ribon i razastrli mriže da se suše.

Tega jutra, puna kapjica, mriža se svitlucala na suncu ka da se i ona veseli bogaton ulovu. Bi je to nezaboravni litnji doživljaj kojega u se uvik s radoš usi at.

Kristijan Tomi , 4. razred

Mentor: Nikica Sikirica

OŠ Lučac, Split

IGRA JE VAŽNA

Jednog lijepog proljetnog dana sve bube su se igrale. P elica Ana nije razumjela zašto se i mravi ne igraju s njima pa ih je upitala: "Zašto se ne igrate s nama?" Oni su joj odgovorili: "Naši roditelji nam ne dopuštaju da se igramo, ve žele da radimo." P elica Ana ni tada nije to razumjela. U glavu joj nije ušlo kako to da roditelji ne dopuštaju svojoj djeci da se igraju.

Stoga je otišla s leptiricom Martom i bubamarom Laurom do kraljice mrava. Kada su došle do nje, upitale su je: "Kako to da se mali mravi ne mogu igrati? Pa oni imaju pravo na igru!"

Kraljica mrava im odgovori: "U našem je zakonu tako i ne može biti druga ije." One je zatim ponovno upitaju: "Vi ste kraljica. Kako to ne možete promijeniti?" Na to im odgovori kraljica ljutito: "Ne mogu... a sad idite!" Nikome nije bilo jasno zašto kraljica ne želi promijeniti zakon. Svima je bilo žao jadnih malih mrava. Ubrzo, nakon što su izašle iz dvorca, vidjele su golup i a Danijelu i sve su joj ispri ale. P elicu Anu taj je problem najviše brinuo, a leptiricu Martu i bubamaru Lauru to nije puno zanimalo pa su otišle. Kadaje golup ica Danijela ula za taj problem, bilo joj je jako žao. No, nije mogla pomo i Ani zato što je morala raznositi poštu i nije baš imala vremena za sebe. P elica Ana se i dalje borila. Još jednom je otišla do kraljice i objasnila joj kako je igra važna. Rekla joj je da se za vrijeme igre doga aju lijepе stvari. U igri se uvijek smiješ, ponekad i zapla eš, ali uvijek imaš prijatelja uz sebe. Naravno, Ana nije rekla da mravi trebaju zaboraviti na školu i druge obaveze, ali dok su djeca, trebaju se i igrati i zabavljati. Djetinjstvo treba biti veselo, a ne tužno. Kraljica mrava uvela je zakon za igru, a mravi su bili veseli. Nitko od njih nije zaboravio p elicu Anu koja se izborila za njihovo lijepo djetinjstvo i postala njihova junakinja.

*Mara Topi , 6. razred
Mentor: Gorana Babi
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

DITINSTVO MOJE NONE

Nona mi je esto pri ala o njenon ditinstvu. Ona je ro ena u Makarskoj, di je i živila. U školi je imala stroge meštrovice, a doma je morala slušat majku i papu. Nije bilo lako u školi jer nisu imali ni lapiša ni libara. Svaku nediju bi odili na misu, a nekoliko puta godišnje na novene. U crkvi su u ili pivot od koludrica svete pisme. Posli molitve dica bi se ostala igrat na šimulatorju. Kale nisu bile osvitljene pa se nisu mogli ostat dugo igrat i bit vanka. Nedijon bi odili u kino u pet popodne. Posli kina ne bi smili ostat vanka, nego drito doma jer bi ih pape sova. Ne bi ih tuka, a majka bi in govorila da samo šotopošnice ostaju kasno vanka. Bila je izreka: "Zdrava Marija - ku i mularija!"

Dica bi se igrala na šugarelu, na vatala i na kantune. Muški bi se igrali na banice. Divoj ice su u ile plest merli e kukicon i rekamavale su ažure i kamufe. Od stare lanete vezli su na vri i borše za školu, jer u to vrime nije bilo za užest borši za školu. U ile bi šit na makinju i majko bi ih u ila pravit tisto sa lazanjuron. Kad je bilo brašna, sa majkon bi pekli razne vrste kruva i peciva: mezalune, kornete i kika e. Za Uskrs su pekli sirnice, slatke škanjate i garitule sa pituranin jajon. Za vrime korizme pivali bi stare pisme. Kad zvona nisu zvonila, imali su drvene škrigatojke.

Još ih je majko u ila kuvat, šufigavat, frigat ribu, kumpire i pravit makarune i rafiole. Svaki dan se kužina deštrigavala, a kamare su se deštrigavale suboton. Tapeti su se tukli batipanon. Kad bi nestalo letrike, imali su petroja u, šterike i lumine. Satovi su bili veliki ku ni koji su se navijali, a za rano se ustati su navijali satove žveljarine. Na ponistrama su bile škure i koltrine. Na postejama i ko etama pleteni kuverturi. Kušini su bili od vune ili perja. Postole su mazali patinon i luštravali ih bruškinon o postola. Roba se prala u vidrima, a bila roba i lancuni su se luštijali

sa lugon od drva i dobro su se ražentavali vodon. Vajalo je znat inkolavat i sumprešavat sa sumprešon sa žeravon, da bi mogli sumprešavat robu kad nestane letrike. esto bi in nestajalo vode pa bi tribali ekat kamion da in doneše vodu.

Eto, takvo je bilo ditinstvo moje none. Tako su judi živili u stara vrimena bez nove tehnologije.

*Paula Buri , 6. razred
Mentor: Marina Srhoj
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

OPET MLADA I LIPA

U našen selu ima jedna baba, baba Mare. Rodila je etvoro dice i sad ima šestoro unu adi i sedmo na putu. Dica su jon se oselila u okolne gradi e koji su, kako bi ona rekla, ve e selendre od našega sela. Muž joj je poginija u ratu, a za njega znaju sva dica u selu jer nan je baba Mare svima pripovidala kako su se ona i njen dragi Joze upoznali i zajubili. Bila je baba Mare pravi bra ni savitnik u našemu selu. Svaki je jubavni problem ona znala rishit i kad ona da nekome blagoslov, ih, to judima zna i više nego kad in fra Ante da blagoslov u crkvi. A u našemu selu su svi išli u crkvu i molili se nekoliko puta na dan pa je zato to bilo tako udno.

Jednoga je lita baba Mare ošla dva miseca u Makarsku u svoje ere da oba e unuke, iako je i sama znala da je njenoj eri samo triba neko ko e dicu uvat umisto nje. Ali babi Mari nije smetalo kad su je tako iskoristavali jer je ona sve njih volila više od sebe. Al nemojte sad mislit da je baba Mare svima dala da je gaze. Bože sa uvaj! Znala je ona dobro kako nekoga spustit na zemju, i usudila bi se re da je ona to najboje i inila!

I, dok se ona družila sa unucima njena je er vodila najboji restoran u Makarskoj pa joj je baba Mare znala pomo i u kužini, jer je, naravno, i u tome bila vješta. Tako je jedan dan u njihov restoran ušeta stari Geovanni.

Stari Geovanni je bija Talijan, a svi su ga vamo u gradu znali jer je godinama dolazija u Makarsku. Ima je on dvoje dice i dvoje unu adi i puno šoldi. Zato su ga svi u gradu i znali, jer di god bi stari Geovanni uložija u gradu, svi su bili na dobitku! Bija je stari Geovanni sa svima dobar prijatej i poznanik, al nau ija je on u životu da judima nije za virovat i da svi oni samo o e njegove šolde! Dobar je bija stari Geovanni, al bija je i puno usamljen. Falila mu je njegova draga žena Violeta. Ona je, bidna, umrla davno od neke teške bolesti kojoj nije bilo lika. A i nju su svi volili jer je bila dobra ka kruv (bila je sli na babi Mari). A tek kako je

Violeta volila našu Makarsku, više je ona bila ode u nas nego tamo u Veneciji, di jon je bija rodni dom. Radi nje je stari Geovanni i dolazija u Makarsku.

Toga je lita stari Geovanni prvi put upozna babu Maru jer nije ona esto dolazila u Makarsku, a niti je on obilazija susidna sela pa da je moga vidi. I družili se njihovi unuci i družili se oni. Niko nije mislja da će se dogodit ono šta se dogodilo. Svi bi rekli da su oni stari i da ih ne pucaju više take mušice. Ali, bome, nas je sve iznenadilo kad se baba Mare vratila u selo, iza lita, i tražila od fra Ante da se vinde u našoj maloj crkvi u našemu malome selu. I znate li koga je dovela sa sobom? Starog Geovannia! Njegovo se staro srce rastopilo u milini Marine dobrote i sjaja njenih tamnih, izboranih oiju koje su ga toliko podsile ale na njegovu dragu Violetu. A baba Mare se zajubila u njegova vrsta ramena i duboki glas koji je njenon uvu bija ka najlipša pisma...

I prije nego što je baba Mare ošla sa starin Geovannien putovat po svitu, bila je ostala još malo u nas u selu da se sa svima pozdravi kako Bog zapovida. Jednu sanjoj veđer sila u krilo i, kako san tad još bila malena i još u školu nisan išla, pitala san je: "Baba Mare, kako si se mogla zajubiti u dida Dovu (tako san ga zvala jer mi je Geovanni bilo preteško za re) kad je onako star i ružan? I, majko moja, jesu mu vidila one debele crte na licu?" Ona mi se samo slatko nasmijala i rekla: "Dite moje lipu, ja san ti isto stara i ružna, a moj Dove mene gleda ka najlipšu ženu na svitu i učini da se opet utin mlada i lipa."

I tako se naša baba Mare zajubila u staroga Giovannija i ošla! Ali nije ona nas nikad zaboravila, uvik se ona nas siti jer kako je znala re : "Nikad ne smiš zaboravit svoje jude!", a mi smo svi bili njeni judi i njena dica, i tako će uvik ostat!

*Ria Ivandi , 8. razred
Mentor: Marina Srhoj
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

MODERNA BABA ILI KAD BABA PROLUPA

Prijača govori o babi koja je odlučila postati "in". Već iz imena se moglo vidjeti da je bila na pravom putu za postati frajerica. Zvala se Marija, ali su je svi u selu zvali Maja.

Prije nekoliko godina u selo su se vratili judi koji su 20 godina živili u Njemačkoj i sa sobom su donili boršu punu zanimljivih stvari. Bilo je tu i nekoliko pametnih mobitela. Kad je baba vidila kako oni na njih tipkaju, ostala je šokirana.

"Šta van je to?" - upita Maja.

"To je pametni mobitel. On ti može, Maje moja, baš sve" - uvirava je Jere.

"Može li naraniti moje kokoše i zaliti mi vrtal?" - sumnji avođe Maja. To su bili njezini jedini posli, ali su joj i oni s vremenom dojadili.

"Ne more baš to, ali zna kakvo je vrime bilo di na svitu."

"Ne more to ništa oli oduzet ti vrime na gluposti" - pivala je baba po svon.

Jednoga je dana Maji došla kuma Mare s unucima u vižitu. Mare se pofvalila novim smartfonom, istinomakvom kakvog je ima Jere. Mare joj je ispričala da su joj ga unuci kupili za rođendan i da su joj pokazali kako se sa njim radi.

Kad su Mare i dica ošli, Maja je odmah nazvala češer Lucu u grad da joj nabavi jedan takav. Luce je krepavala o smijah i nije mogla virovati da je točula iz materinih ustava koja nema ni TV u kući.

"Samo ti meni donesi jedan pa ćeš mi sve s pomjom pokazati kad dođeš" - rekla je Maja.

Nakon sedmice dana dočekao je Luce na selu, ali bez mobitela.

"Di mi je mobitel?" - upita Maja.

"Nije bilo takvog pa san ga morala naru it" - rekla je Luce - "do e tek za sedan dana."

"E, dobro. Unda kad opet budeš dolazila, donesi mi i televiziju da mogu gledat one turske i meksi ke sapunice uve er, rekla mi je Mare da su odli ne."

Nakon tjedan dana došli su i Luce, i mobitel, i televizija.

"Bravo erce, sad me samo tribaš nau it kako ga duperat."

Nije joj puno tribalo da po ne duperat mobitel, ak je uspila napraviti fejsbuk profil i odma je opalila jedan selfi. Zaboravila je baba na kokoši i vrtal. Sve je crklo umalo-ukratko.

Ubrzo se po ela dopisivat sa jednин Stipon iz susidnoga sela kojega vidi svake nedije u crkvi na misi. Dopisivanje je prišlo u ozbiljniju vezu. Par puta su zajedno izašli u obližnju gostijonu. Njihova veza nije dugo potrajala jer joj je Kate La a ukrala Stipu. ak su se nakon par miseci virili i po eli se ozbiljno pripremat za vin anje.

Nakon prekida Maja je bila bisna pa je mobitel svon snagon od zid opalila. Sitila se svoje pokojne matere koja joj je uvik govorila da nove stvari donose nesri u. Da nije bilo pametna telefona, bila bi ona sritna sa svojin kokošima i svojin vrtlon. Sada nema ni vrtla, ni kokoši, ni Stipu (kojega teško more prižalit). Nema ni mobitela, ve samo ra un pitura Jure koji joj je opitura zid u koji je tresnila svoju nokiju.

*Ivan Nizi , 8. razred
Mentor: Marina Srhoj
OŠ oca Petra Perice, Makarska*

PRI A O DITETU

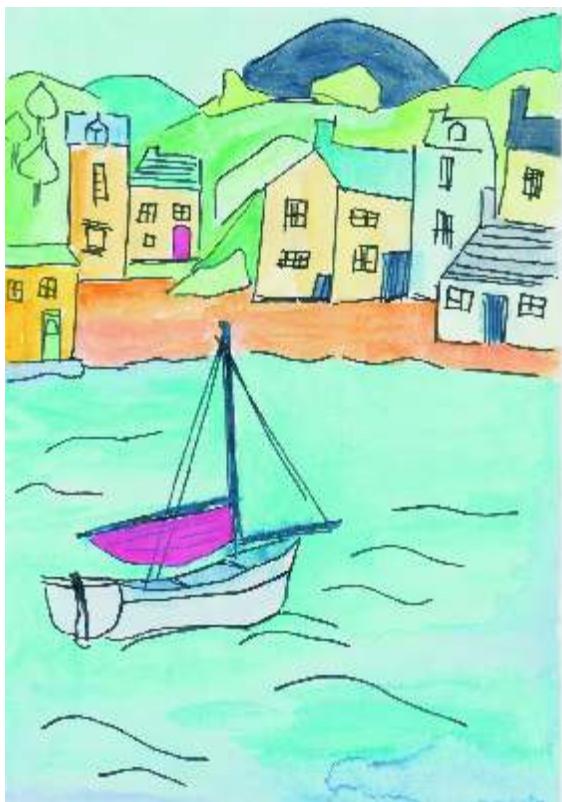
Ovo je priča o ditetu koje je izgubilo i a u i mater, možda baš zato da bi pomoga roditejima da ne izgube svoje dite.

Ima je samo pet godina kad je izgubija sve šta je ima, kad je izgubija a u i mater. Iznenada, bez upozorenja, samo ih više nije bilo. Moraje naučiti živit sam, bez pomoći drugih judi. Jedino što je ima bilo je more, ono je uvik bilo tu za njega. Na neki način ono ga je i odgojilo. Povuka se u osamu i odluči živit sam, bez judi. Prošlo je godina i godina od kad je progovorija, od kad se pinkicu nasmija. Živija je tužan život, bija je uvik sam. I zapustija se, duga kosa i brada ciloga su ga prikrile. Judi su se bojali kad bi ga vidili, a njega nije bila briga.

Jednoga dana kad je sa škrija promatra more, baš ka i svaki drugi dan, nešto se neobično dogodilo. Nevrime je počinjalo i kiša je pojačala. Na moru nisi mogao videti nikoga osim jednog izgubjenog diteta u malome kaiju. Činilo se da njegov kai nije mogao još dugo izdurat. Mali je to i zna. Plaka je i vika upomoć, ali ga niko nije učula. Niko osim njega. U njemu se probudi jaka potriba da ga škapula, ali se i boja didetove reakcije. U njemu se borija strah i plemenitost, sjećanja i tuga. Ali samo kratko. Skoči i ja je u ladno more i otpliva do kajave. Mislija je da će se dite pripasti kad njegova duga kosa i brada izrone iz mora, ali nije, sa potpunim povjerenjem mu se uvatilo oko šije. Dopliva je s njim do škrija. I baš kad je dite tilo nešto reči, pojavili su se njegovi pripadnuti roditelji, a on, plemeniti uvik velikoga srca, pobigaje.

Odluči je da mu je ipak boje ostati s morem... Ali ako trefi još koje izgubjeno dite u nevoji, pomoći mu, jer samo je njima virova. Samo moru i dici.

*Marieta Puhari , 8. razred
Mentor: Marina Srhoj
OŠ Škola Petra Perice, Makarska*

MUOJ NOJBOJI KARNOVOL

Falilo je još malo do mojega parvega ro endana.

Bi son gusar i imo son kus orne kože priko jednega oka, mahramu i ma . Mama je moju hodalicu pritvorila u gusarski bruod. Zvo se Crni biser.

Ukarcali su me u bruod. Jušto je zapuhala tramuntana i gusarska bandira je lipo zatoncola na vitru, a moja glavica je pala na pruovu.

Bi son kruto umoran i kako su me ukarcali tako son odma lipo zaspo. Svi su mi se smijali, ali jo ih nison u. Spo son ko top!

Crni biser je apena zaplovi, a ve je tuko otplovit dreto puldoma!

Barž son usput koga i zarobi, ali jo se ništa ne spominjen!

*Vicenco Vrtlar, 2. razred
Mentor: Vivijana Bižaca
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad*

MUOJ NUONO TEŽOK

Muoj je nuono vridan ovik. Svako jutro probudi se prin zore i štroligo a bi moga upoje init. Žvijelto izi, obu e tašelone ga e, storu debelu košuju, štivale pune zemje i uputi se pud poja.

Poje je njemu život.

Gušto duo , sest na gomilu, slušot kantonje zvirih i izviršovonje gardelinih. apo motiku uruke, okopoje oko lozja. Priš ipije, sije.

Nojdražje mu je kad mu ogod fruta iznikne, sazrije i kad doma doneše pun kartol pomidorih, kukumarih, blitve.

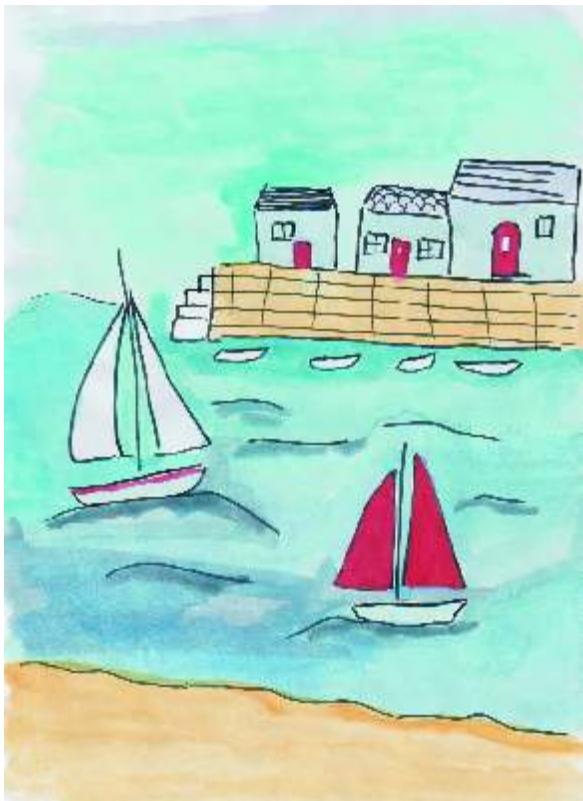
Gušto muoj nuono i ujematvi. Nojdraža mu je kanota. Ma sarce mu bude veliško i u jedanaestemu misecu kad se beru masline pa pustega uja izjede.

Ijo volin puo sa njin upoje. Drogo mi ga je slušot i kad se veseli i kad beštimo jer mu je divji gudac poje izoro.

A on mi stalno govori: "U sinko, u ! Poj na skule i bud gospodin ovik. Ovo moje poje uvik te eko. Vrot mu se kad ostariš i budeš u penšijunu."

A, jo son mu odgovori: "Znoš o nono, tako uiu init!"

*Antoni Zaninovi , 4. razred
Mentor: Magda Tepi
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad*

JO GOVORIN PU IŠKI

U nos, vuode u Pu iš ima, malo koju zimu imo sniga. Jedino, a diguod zabili Vidovu goru po ga idemo vidi, toliko da nan paso fantazija.

I tako, kal smo uli da je u Zagrebu po veli snig, olma smo se jovili rojocima da ujemo kako su. A za re pravo, i za vidi bidu rekli da neka za zinske praznike duojdemo malo u njih.

Znote, oni svako lito duojdedu u nos. U ku i nas bude puno po je uvik nikega batibuja.

Nona bude štufa svega, da kal e svršit ovi burdil, jedva ekon da puo ne skula!

Vididu i naši Zagrep ani da nami ni lako prihrlipit lito po se pusto skužojedu i zafalijedu kal griedu a.

Tako, nisu muogli s manjin a da sada ne zovedu oni nos u Zagreb.

Judi vesieja. Mater je išla na internet vidi kal vozi autuobus da ga moremo apat rovno iz trajekta, a tako i nose. Jer ko ga ne apomo, va ostat spat u Splitu, a onda bi vajalo zvat još jedne rojoke po i njima bit obligon.

E, kal smo to sve lipo sjuštali, jovili smo se u Zagreb da nas znodu ekot i po eli smo se pari ovat. Izvukli smo sve nojdebjega a smo imali: bunde, kape, rukavice i šjole, dugaške mudonte i gu e, a nona je rekla da uzmemo i pidjame ol špunje jer da ne znomo mi e Zagreb. a u van govorit, tri puta smo minjali valiže jer nan, špale velega imbuja, ni muoglo sve stat.

U putu je sve dobro pasalo, jedino a nas je nona zvola svaku puo ure i ni nan virovola da su puti isti i da ni leda. Kroz ponistru ol autuobusa gledoli smo snig i guštali dokle su nan isprid o iju pasovali letrati, ko sa boži nih kartulinih. Jedva smo ekoli duo

u Zagreb.

Kal smo arivali, još je bi don i zasjalo je sunce. Olma smo izošli isprid zgrade u park za u init snješkota. Tuote je bilo i druge dicie, po smo se brzo sprijatejili. Ki meni je duošo jedon moli i pito me kako se zoven.

"Pino, s Bro a, a ti?"

"Fran, ja živim ovdje u Zagrebu."

I tako smo se jo i Fran sprijatejili i svo vrime se skupa igrali. inili smo balote ol sniga i jedon drugega bubali, ma lumbardali. Uonje govori po svoju, a jo po moju. Sve smo se razumili.

Ujedonput, Franje apo malo žeš i zalet i nako, muški, potiego me u glovu. Mogu van re da me zabolilo, ma nemilo. Suze su mi izošle na o i. Fran se za udi.

"No, kaj tije sad?!"

" o, kaj mi je sad!? ovi e, potiego si me u tiembla, sve mi se zamantalo!"

"Kaj!??? Kojim ti to jezikom pri aš?!!"

"Da kojin, bome pu iški!"

Glova me još bolila, ali sri a da mi smont ni puno duro po smo se još igrali.

Tuda je pasovala njegova mater i duošla je ki nami. Pitala je Frana das kin se to igro!

"Ovo je moj prijatelj Pino. Znaš on je sa otoka Bra a i govori po eški!"

Pino Vrande i , 6. razred

Mentor: Maja apin

OŠ Pu iš a, Pu iš a

MOJA JUBAV

Ja sa didon volin po na ribe. Pa bi ulovi dva tri cipla. I malo bi skakali u more. Pa bi se vozili do Šolte, a i malo do Bra a. I ja sa barbon i didon gren na Ajduka. A i ja san fuzbaler. I jako se trudin na nogometu. Ja san najve i Spli anin. I najboji Ajdukovac. I eto to je moja jubav prema Ajduku i moru.

*Duje Siriš evi , 1. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

AJME MAJKO, PO ELO JE! (grintanje jednog petaša)

Doša mi je taj dan. Majke ti, a u, di u, kud u? A, ka i sva druga dica, u skulu! Reka bi moj dida: "Finili su, Mare, bali!" Uvik san se mislila ko je ta Mare, a sad znan -ja!

Ni to lako, poslin lipih dana bez obaveza (osin kupanja, iako se to ne ra una je jer to u nas, Spli ana, najvažnije). U, triban se malo naviknit: sad ovo, pa ono, pa brže, pa a lipše i najzadnije, a bolje. Preostaje mi samo zavirit u armerun po robu i nešto poist. I onda biž vanka.

Prvo iden po prijatejice i sve ih izjubin i izgrlin jer ipak, nismo se dugo vidile. Cilo lito! Ajme, lito je gotovo!

Isprid skule smo. Zvoni zvono. Ajme, a je glasno, a mi smo najbliži toj OGROMNOJ, ogromnoj spravi za mu enje uva. ua se batikuor sviju. Ajme, di mi je mater? Da je bar odi...

Uzimamo. Ja samo ekan saznat ko mi je razrednica. Evo je. Ajme, a je lipa! Lipše nima (kad je ne buden guštala slušat, barem u je guštat gledat).

Opet zvoni. a tin zvonima nima kraja? Al dobro je, sad smo u druge nastavnice. Ma ne gritan ja, nego se ništo mislin, pa a se u skuli pri a samo o skuli? Zar nije dovoljno to a san došla?

Ajde više, zvoni! Na kraju ura ispunji moju želju (možda skula i nije tako loša, ma zezan se...). A ja sad moram i u tre e nastavnice. A odi mi je još više dosadno, ka malom ditetu kad mora sidit i mu at. Ma a se vi udite? Oli nisan dite? A i vi ste mi neki... A sad mi se baš igra (to bar nije dosadno). Di su mi moje igra ke? Kako in je lipo doma... Bar ne moraju i u škulu. Il moraju?

Jel znate kako se kaže kad ne slušate? "Kroz jedno uvo u e, a

kroz drugo iza e." E, tako van je sad meni. A ja molim Boga da zvoni (Bože mi, oprosti!). I zvonilo je. a u van re ? ekan nastavnika i sve mi misli biže, ka da ne žele bit odi. Lete, cik u, vi u, deru se, al kad se one vrate, ja san još uvik tu, na iston mistu. Nešto se dogodilo pa nastavnika nima, a i njima je bidnima zbrka ovi prvi dan. U, kako san sritna! Nima sritinijeg ovika od mene. I sad sigurno znate a se doga a. Je, zvonilo je. Kako ste znali?

E, sad san ve umorna. E, sad mi se i ji, i pije, i njonja, a ku a mi izgleda na kraj svita, ka da je svaki korak jedna milja. I do en van je lipo doma sa svojim koracima od jedne milje (ajme, a je bilo teško, za ne povirovat), a onda moran skinit postole, robu, oprat ruke, pa onda ist, pit, gritat, njonjat, a meni se to ništa ne da. Ajme!

Kraj dana, moj najdraži dio. Malo to an papke (ili noge, ako baš o ete, u, a ste fini), pa mliko popit, onda u robu za i le i u krpe. Šteta a ne mogu više pri at jer mi se o i sklapaju. Pa valjda to zna i da je ura za i le ? Je l' da? Ako je, onda laku no i možda emo se vidit opet. Al mi se prvo javite, da znan.

Ajme, a me ništo žuju u posteji...

*Ivana Oreb, 6. razred
Mentor: Barbara Donkov-Zor i
OŠ Split 3, Split*

NEDIJA

Bogu fala, nedija je.

Još kunjan u ko eti, izležajen se, guštan. Vitar šuška škurama, davno ve , razbudija se dan. A ja ruku prikriženih ispod glave, pogleda uperenog u ništa, još drondin nepomi an i plovin u neki svoj svit.

Iz kužine ujen materino ronjanje, a onda otvori vrata mog kamarina i po ne angrizavo brojat: "Diži se, lin ino, jesи bija na misi? Uzmi libar, obid euskoro!"

Ferma mi misli, ne da mi mira ni u svetu nediju, jedini dan u šetemani kad bi svak triba malo stat.

Podne je. Ništo tako lipo vonja. Svi smo za stolon. Popodne emo svi zajedno negdi i . Nedija mi je posebna. Neka vam svima bude dan za odmor, ir i smij.

*Mateo aljkuši , 8. razred
Mentor: Katarina Piveta-Vidu i
OŠ Split 3, Split*

Sadržaj

POEZIJA

OŠ Bija i, Kaštel Novi

- 11 Moja baba, Ana Milan, 1.r.
- 12 Moje misto, Nikolina Svalina, 1.r.
- 13 Lipost, Niko Žarkovi , 1.r.
- 14 Moje more, Gabriela ajo, 3.r.
- 15 Misto moga ditinjstva, Ivan Lukas Rušnov, 3.r.
- 16 Moja štrada, Doris Mornar, 3.r.

OŠ Bol, Bol

- 18 a ti je, Ela Paviši , 4.r.
- 19 Lipo ime bura, Ivo Petri , 4.r.
- 21 Galieb, Hana Sesni , 4.r.
- 22 Lito je duošlo, Eva Jakši , 2.r.
- 23 Zima, Zara Jakši , 2.r.
- 24 More, Arsen Kojdi , 2.r.
- 25 More, Tia Živkovi , 2.r.

OŠ Bol, Split

- 27 Maškare i krnje, Ema Jankov, 4.r.
- 28 Morska pri a, Nika Kuzmani , 4.r.
- 29 a je skrivija Krnje, Lucia Vrgo , 4.r.

OŠ don Lovre Kati a, Solin

- 31 Tuga u mistu, Toni Martini , 8.r.

OŠ Grohote, Grohote

- 33 Krupa, Toni Grbi , 8.r.
- 34 More, Josip Mladinov, 8.r.
- 35 Rak Žak, Tea Pipuni , 5.r.
- 36 Beside, Lea Purti , 8.r.

OŠ Hvar, Hvar

- 38 Fibra, Dominik Bonkovi , 8.r.
- 40 Isukarstova zodnja ve era, Barbara Bratani , 6.r.
- 42 Balote, Mia Marija urin, 7.r.

OŠ Jelsa, Jelsa

- 44 Na stini skorušica, Karla Barbi , 8.r.
- 45 Na moru sad i nikad, Ivona Matijaševi , 7.r.
- 46 Škoj, Adriana Milati , 5.r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat

- 48 Badnjak u Dugom Ratu, Mateo Banovi , 7.r.
49 Badnji dan, Mateo Banovi , 7.r.
50 Dan o radosti, Ivan Garac, 7.r.
51 Moja baba ulazi u crkvu, Josip Pekas, 7.r.
53 Procvitat u ka agava, Josip Pekas, 7.r.
54 Didova Besida, An elo Tomi , 7.r.

OŠ Komiža, Komiža

- 56 Maška i kucin, Ivan Sterniša, 5.r.
57 Moja Komiža, Ivana Vidovi , 6.r.
58 Bura, Matea Mardeši , 4.r.
59 Tvica, Matea Mardeši , 4.r.
60 More, Mari Svili i , 2.r.
61 Cvi e, An ela Toki , 4.r.
62 More, Pablo Andre Zanki, 4.r.

OŠ Lučac, Split

- 64 More, Ana Barbari , 4.r.
65 Sniga do krova, Dominik ondi Bijander, 4.r.
66 Lito, Nina Maglov, 4.r.
67 Split, Eni Malenica, 4.r.
68 Maslina mojega nona, Kristijan Tomi , 4.r.

OŠ Majstora Radovana, Trogir

- 70 U proli e, Lola Hribar, 7.r.
71 Otila bi, Lucija Roži , 7.r.

OŠ Milna, Milna

- 73 Konoba, Maša Galovi , 4.r.
74 Storo konoba moga nonota, Matea Galovi , 3.r
75 Moji stori, Luna Haraši , 3.r.
76 Nazdravimo, Lovre Marinovi , 4.r.
77 Storo konoba moje none, Laura Šoštari , 4.r.

OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad

- 79 Kole mojega groda, Karlo Kalaš, 5.r.
80 Kole mojega groda, Josipa Tepi , 5.r.
81 Stora smokva, Domagoj Franetovi , 4.r.

OŠ Petra Kružića, Klis

- 83 Radost je u ariji, Bruna Dujmović, 6.r.
84 Besida jednog grada, Dora Rača, 6.r.

OŠ Pučišća, Pučišća

- 86 Koza, Antea Jerić, 8.r.

OŠ Pujanki, Split

- 88 More, Antea Ajduković, 1.r.
89 Lip je moj grad, Luka Babarić, 1.r.
90 Mama Sunce, Antonina Milano, 1.r.
91 Makako, Maja Radman, 5.r.
92 Život uvite, Maja Radman, 5.r.
93 Moj Split, Leona Akrap, 3.r.

OŠ Split 3, Split

- 95 ardin, Bruna Panžić, 5.r.
96 Lito, Roko Režić, 5.r.
97 uja je ovo jugo dosadno, Jakica Šestanović, 5.r.
98 More mi spasi lito, Marijeta Dominović, 5.r.

OŠ Vladimira Nazora, Postira

- 100 Bi ikleta, David Gospodnetić, 8.r.
101 Moje drugo o, Ana Salamunović, 7.r.
102 Maslina, Benedikt Štambuk, 5.r.

DJE JI PRI IGIN

OŠ Dinka Šimunović, Hrvace

- 105 Moj susid, Jure Alebić, 7.r.
106 Moji susidi, Viktorija Armando, 8.r.
107 Babe, Lucija Galić, 8.r.
108 Ma kare, Mihaela Ezgeta, 6.r.

OŠ dr Franje Tuđmana, Brela

- 110 Brodovi i danas tiho umiru, jedino je
more uvik isto i uvik živi, Klara Ribić, 6.r.
111 ABC priča, Laura Sekulić, 6.r.

OŠ Grohote, Grohote

- 113 U mojoj kali, Izabella Cecić, 7.r.
115 Prvo ljubavno pismo, Tea Pipunić, 5.r.

OŠ Ivana Gorana Kovačića, Cista Velika

- 118 Kvocanje na sve strane, Dora Madunić, 6.r.

OŠ Ivan Leko, Donji Proložac

- 121 Baba Mara, Ana Blažević, 7.r.
123 Nesvakidašnja pustolovina, Dražen Šerlija, 7.r.

OŠ Jelsa, Jelsa

- 126 Kancoletice, Petra Balić, 6.r.
127 Kako je moj pranono izi smargoricu,
Tonko Bunčuga, 6.r.
128 Kapot, Ivana Grgićević, 6.r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat

- 131 Badnjak!, Geni Vuković, 7.r.
132 Fešta o' Velike Gospe, Tonia Žilić, 8.r.

OŠ Josip Pupačić, Omiš

- 135 Svitnjak u susjedstvu, Meriel Kovačić, 3.r.
136 Izgubljen u mračnoj šumi, Jozo Kovačić, 3.r.

OŠ Lučac, Split

- 138 Skula o straja, Roza Bušalić, 4.r.
140 Poslin obida, Nina Maglov, 4.r.
141 Štorija o prijateljstvu, Eni Malenica, 4.r.
143 Litnja štorija, Kristijan Tomić, 4.r.

- OŠ oca Petra Perice, Makarska
- 146 Igra je važna, Mara Topi , 6.r.
147 Ditinstvo moje none, Paula Buri , 6.r.
149 Opet mlada i lipa, Ria Ivandi , 8.r.
151 Moderna baba ili kad baba prolupa,
Ivan Nizi , 8.r.
- 153 Pri a o ditetu, Marieta Puhari , 8.r.
- OŠ Petra Hektorovi a, Stari Grad
- 155 Mouj nojboji karnovol, Vicenco Vrtljar, 2.r.
156 Mouj nuono težok, Antoni Zaninovi , 4.r.
- OŠ Pu iš a, Pu iš a
- 158 Jo govorin pu iški, Pino Vrande i , 6.r.
- OŠ Pujanki, Split
- 160 Moja jubav, Duje Siriš evi , 1.r.
- OŠ Split 3, Split
- 161 Ajme majko, po elo je!, Ivana Oreb, 6.r.
163 Nedija, Mateo aljkuši , 8.r.

LIKOVNI RADOVI

Učenici 1. razreda

Mentor: Ivana Blagai

Motivi: Jesen, Proljeće, Duga

Tehnike: kolaž, flomaster, pastel

Likovna grupa OŠ Grohote

Voditelj: Bruna Ovcar

Motiv: Moj otok

Tehnika: akvarel

OŠ Grohote
Grohote, Šolta
2016

Knjižnica Grohote suradnik je OŠ Grohote u organiziranju i realizaciji dvaju projekata kojima se potiče njegovanje i očuvanje zavojne nematerijalne baštine među učenicima osnovnih škola Splitsko-dalmatinske županije. To su projekti a-more-judi i Djeji Pričigin.

Manifestacija a-more-judi nastala s ciljem očuvanja akavice potiče pjesni koštvaralaštvo mladih autora, dok je Djeji Pričigin usmjeren na priповједa kućumješnost i kazivanje govorom zavojne aje. Svi radovi pristigli na natječaje projekata objavljaju se u zbornicima a-more-judi, a sami programi susreta obogaćeni su prigodnim igrokazima.

Željka Alajbeg

OŠ Grohote
Grohote, Šolta
2016

ISSN 1845-4852